

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ที่มาและความสำคัญของการจัดงาน

ภาคีเพื่อการศึกษาไทย หรือ Thailand Education Partnership (TEP) ถือเป็นนวัตกรรมการเรียนรู้เพื่อสร้างสุขภาวะสู่สังคมไทย เนื่องจากการรวมตัวของเครือข่ายที่สนใจด้านการศึกษา เกิดขึ้นเพื่อแสวงหาโอกาสเชิงยุทธศาสตร์และเชื่อมโยงภาคีทุกระดับเพื่อการปฏิรูปการศึกษา โดยเชื่อว่า “ระบบการศึกษาที่ดีเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคนในสังคม” ทั้งร่วมคิด ร่วมออกแบบ ร่วมลงมือทำ ร่วมวัดและประเมินผล ร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลง เพราะไม่ว่าอย่างไรเราทุกคนต่างได้รับผลกระทบจากระบบการศึกษาทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งนับตั้งแต่ ปี ๒๕๕๘ บุคคล องค์กร จากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคสังคม ที่ความมุ่งมั่นในการสนับสนุนการปฏิรูปการศึกษาไทย ได้มีการประชุมระดมสมอง (Think Tank) อย่างไม่เป็นทางการเป็นประจำทุกเดือน จนกระทั่งในปี ๒๕๖๐ ได้ก่อตั้งขึ้นเป็น ภาคีเพื่อการศึกษาไทย หรือ Thailand Education Partnership (TEP)

ยุทธศาสตร์การดำเนินงานของ TEP

๑. เชื่อมโยงเครือข่ายภาคีที่เกี่ยวข้อง และสร้างพื้นที่การทำงานร่วม (Platform) ด้วยการจัดประชุมหารือประเด็นวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการศึกษาเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมและแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานร่วมกัน จนสามารถยกระดับ สานพลังเชื่อมโยงเป็นระบบขยายเป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ที่สามารถแสดงผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรมต่อสังคม เป็นข้อเสนอนโยบายสาธารณะที่ดี รวมถึงเน้นการสื่อสารสาธารณะ

๒. พัฒนาเครือข่ายวิชาการ เชื่อมโยงกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนนโยบาย ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรท้องถิ่น NGOS ภาคประชาสังคม และพรรคการเมือง เพื่อเป็นแกนการขับเคลื่อนนโยบาย

๓. ขับเคลื่อนนโยบายผ่านกลไกนโยบายที่สำคัญของประเทศ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับนโยบาย จนถึงการปฏิบัติ

๔. สร้างการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัศน์ทางสังคม (Social Paradigm Movement) ให้มีความเข้าใจเรื่องการศึกษาและการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ รวมถึงสร้างความตระหนักรู้ในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของทุกคนในสังคม รวมถึงการจัดเวทีสาธารณะระดับประเทศ เรียกว่า TEP Forum เพื่อการทำงานความต่อเนื่องของประเด็น ปีละ ๑ ครั้ง

จากหลักการและผลการดำเนินงานมาอย่างต่อเนื่องของภาคีเพื่อการศึกษาไทย พบว่ารูปธรรมสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ภาคีทุกภาคส่วนมีโอกาสได้มารวมตัว แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ คือการจัดงาน TEP Forum เป็นเวทีใหญ่เพื่อให้ภาคีเพื่อการศึกษาไทยได้ สร้างกระบวนทัศน์ใหม่ของการเรียนรู้ โดยนำเสนอองค์ความรู้ สร้างเครื่องมือเพื่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ สร้างพื้นที่ปฏิบัติการ (Living lab) เพื่อแสดงรูปธรรมการเปลี่ยนแปลง สร้างเสริมพลังของเครือข่าย ทั้งภายในและภายนอกกลุ่ม เพื่อเชื่อมโยงการทำงาน ร่วมสร้างประเด็น (Agenda) ที่จะนำไปสู่ นโยบาย และสร้างการสื่อสารสาธารณะ เพื่อกระตุ้นการเปลี่ยนแปลง

ในปี ๒๕๖๑ ได้จัดงาน TEP Forum ขึ้นเป็นครั้งแรกในวันที่ ๕-๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ณ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (Thai PBS) ภายใต้แนวคิด “ถึงเวลาเปลี่ยนการศึกษาไทย” โดยได้จัดเวทีใน ๓ รูปแบบ คือ ๑) เวทีสัมมนา ๒) เวทีระดมสมองและ ๓) เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายใต้การทำงานขับเคลื่อนใน ๗ มิติ ซึ่งได้มีการตักผลึกความรู้ร่วมกันในแต่ละองค์ประกอบเพื่อร่วมกันสร้างความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ

เพื่อให้การขับเคลื่อนงานของ TEP เป็นไปอย่างต่อเนื่องและสร้างแรงกระเพื่อมให้สังคมตระหนักรู้ถึงความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาในวงกว้าง จึงเห็นควรในการจัดงาน TEP Forum ๒๐๑๙ ขึ้นอีกครั้งภายใต้แนวคิด “ภาพใหม่การศึกษาไทย : New Education Landscape” เพื่อนำเสนอข้อมูลรูปแบบการดำเนินงานที่เป็นผลสำเร็จเชิงรูปธรรมสู่สาธารณะ รวมถึงการสร้างกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งแนวคิดและกระบวนการทำงานต่าง ๆ ระหว่างภาคีเครือข่ายและผู้สนใจทั่วไป

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อนำเสนอบทบาทและวิธีการทำงานที่หลากหลายและเป็นรูปธรรม รวมถึงเป็นเวทีวิชาการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นการพัฒนาระบบการเรียนรู้และการศึกษาในประเทศไทย

๒. เพื่อพัฒนาแนวทางรูปแบบการขับเคลื่อนงานในการพัฒนาระบบการเรียนรู้และการศึกษาในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

๓. เพื่อสร้างเครือข่าย และขยายผลการทำงานให้เกิดการสานพลังเชื่อมโยงการทำงานอย่างเป็นระบบ

๔. เพื่อสื่อสารให้สังคมมีความเข้าใจและสร้างความตระหนักในการรับรู้ถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบการศึกษา รวมถึงการสามารถเข้ามามีส่วนร่วมและบทบาทในการร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลง

กลุ่มเป้าหมาย

๑. ผู้เรียน เยาวชนคนรุ่นใหม่
๒. พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ประชาชนทั่วไป
๓. ครู ผู้บริหารสถานศึกษาทุกระดับ ทุกสังกัด
๔. นักวิชาการการศึกษา และที่เกี่ยวข้อง
๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๖. หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานกำหนดนโยบายการศึกษา
๗. ภาคเอกชน
๘. ภาคประชาสังคม
๙. สื่อมวลชน

วัน เวลา และสถานที่ ในการจัดงาน

วันที่ ๘-๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ ณ หอประชุมมหิศร ธนาคารไทยพาณิชย์ สำนักงานใหญ่
ถนนรัชดาภิเษก แขวงจตุจักร กรุงเทพมหานคร

รูปแบบการดำเนินงาน

๑. เวทีเสวนา, ปาฐกถา
๒. เวทีนำเสนอผลงาน
๓. ประชุมเชิงปฏิบัติการ
๔. นิทรรศการ
๕. การออกบูธจากภาคีเครือข่าย

ส่วนที่ ๒ พิธีเปิดงาน

กล่าวต้อนรับโดย

คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์

ผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)

พิธีเปิดงาน TEP Forum ๒๐๑๙ “ภาพใหม่การศึกษาไทย : New Education Landscape” ในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจาก คุณอภิพันธ์ เจริญอนุสรณ์ ผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) มาเป็นผู้กล่าวต้อนรับภาคีเครือข่ายและผู้เข้าร่วมงานในฐานะหนึ่งในองค์กรที่ร่วมสนับสนุนและเป็นส่วนหนึ่งของเครือข่าย Thailand Education Partnership โดยกล่าวถึงความสำคัญของการดำเนินงานเพื่อสังคมของธนาคารไทยพาณิชย์ ยินดีที่ได้รับเกียรติให้เป็นเจ้าภาพ และพร้อมร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการขับเคลื่อนเพื่อเปลี่ยนแปลงการศึกษาที่ดีให้เกิดขึ้นในประเทศไทย

“เป้าหมายของธนาคารไทยพาณิชย์ สอดคล้องกับเป้าหมายของ TEP ที่เล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาไทย ซึ่งธนาคารไทยพาณิชย์ได้มีหลากหลายโครงการที่ส่งเสริมการศึกษาให้กับเยาวชนไทย พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพ เช่น โครงการกล้าใหม่ ใฝ่รู้ ที่พัฒนาศักยภาพของเยาวชน ผ่านกิจกรรมการแข่งขันทั่วประเทศ , โครงการทุนเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนทุนการศึกษาให้กับนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ จนถึงระดับปริญญาตรี, โครงการ Connect ED ที่ให้พนักงานธนาคารได้เป็นจิตอาสา พัฒนาครู โรงเรียน และธนาคารยังมีบทบาทในการร่วมผลักดันพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาในสามจังหวัดน่าน ร่อง

ในฐานะภาคีเพื่อการศึกษา สุดท้ายนี้ทางธนาคารไทยพาณิชย์หวังว่าจะได้รับเกียรติในการเป็นเจ้าภาพ และได้มีส่วนร่วมผลักดันการศึกษาต่อไปในโอกาสต่อไป”

กล่าวต้อนรับโดย

รศ. ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ

ตัวแทนภาคีเพื่อการศึกษาไทย

พิธีเปิดงาน TEP Forum ๒๐๑๙ “ภาพใหม่การศึกษาไทย : New Education Landscape” ในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจาก รศ. ดร.วรากรณ์ สามโกเศศ ในฐานะตัวแทนภาคีเพื่อการศึกษาไทยอีกท่านหนึ่ง มากกล่าวต้อนรับภาคีเครือข่ายและผู้เข้าร่วมงานในครั้งนี้ โดยได้กล่าวถึงที่มาและความสำคัญหลักในการจัดงานในครั้งนี้ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานรับทราบและเข้าใจวัตถุประสงค์ในการจัดงาน รวมถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีส่วนในการพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้า

“จุดสำคัญคือการร่วมมือ ผลักดันตั้งแต่พื้นฐานการศึกษา นักเรียน ครู โรงเรียน จึงทำให้เกิด TEP ที่จัดขึ้นเป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งในวันนี้จะเป็นการพูดคุยถึงภาพใหญ่ของการศึกษาไทย ที่จะได้รับฟังความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากผู้มีประสบการณ์ คนรุ่นใหม่ เพื่อสร้างพลังในการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย ที่เรามีความหวังที่จะเห็นการศึกษาไทยก้าวไปข้างหน้า”

TEP Direction “ภาพใหม่การศึกษา เพื่อการสร้างเสริมสมรรถนะเด็กไทย”
 ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์
 เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเพื่อการศึกษาไทย

ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเพื่อการศึกษาไทย ได้นำเสนอข้อมูลและสถานการณ์ด้านการศึกษาไทยในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เข้าร่วมงานได้รับทราบถึงความสำคัญในปัญหาที่ทุกฝ่ายต้องรีบช่วยกันหาทางออกร่วมกัน โดยเริ่มกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงของธนาคารไทยพาณิชย์ ที่มีเหตุการณ์การปรับโครงสร้างขององค์กร และปรับลดการจ้างพนักงาน เนื่องจากมีผลประกอบการที่ต่ำลง การปรับตัวเกิดขึ้นเพื่อ Disrupt ตัวเองก่อนถูก Disrupt เช่นการยุบห้องทำงานของผู้บริหาร และการสร้างนวัตกรรมให้เร็วขึ้น ๑๐ เท่า สะท้อนว่าจากการปรับตัวของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ คือการพลิกโอกาสและพัฒนารูปแบบการให้บริการของธนาคาร จากเดิมที่การทำธุรกรรมต่าง ๆ ต้องใช้เวลานานในการอนุมัติ แต่ปัจจุบันธนาคารสามารถอนุมัติสินเชื่อส่วนบุคคล เงินกู้ หรือบัตรเครดิต ภายในเวลา ๕-๑๐ นาที

สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกผันนี้ สามารถเรียกสั้น ๆ ได้ว่า VUCA World ซึ่งมาจากคำ ๔ คำ ได้แก่

๑. Volatility (เปลี่ยนไว) เช่นการปฏิวัติเทคโนโลยีสารสนเทศ
๒. Uncertain (ไม่แน่นอน)
๓. Complex (ซับซ้อน)
๔. Ambiguous (คลุมเครือ)

นอกจากนี้เทคโนโลยีพลิกผันยังส่งผลต่อการปั่นป่วนอาชีพต่าง ๆ เช่น ธนาคาร การแพทย์ ความรู้ จึงมีอายุสั้นลง ล้าสมัยใน ๔๕ ปี เพราะมีความรู้ใหม่ๆ จากเทคโนโลยีเข้ามาแทนที่ โดยเฉพาะความรู้ด้าน วิศวกรรม คอมพิวเตอร์ และในขณะที่ความรู้อายุสั้น แต่ชีวิตคนนั้นยืนยาว เนื่องจากเทคโนโลยีทางการแพทย์มีการพัฒนามากขึ้น ทำให้อายุคาดการณของคนไทยสูงถึง ๘๐-๙๘.๓ ปี

ซึ่งสิ่งที่ท้าทายคือการรับมือกับโลกที่เปลี่ยน เราต้องสร้างให้เด็กมี ทักษะคิด-อุปนิสัย ทักษะ ความรู้ คือมีทั้งความรู้และความสามารถ มีทักษะในการปรับตัว การศึกษาต้องทำให้เด็กมีความกล้า กล้าเรียนรู้ กล้าทดลอง กล้าผิดพลาด และสามารถเรียนรู้จากความผิดพลาด มีทักษะความคิดสร้างสรรค์ มีความเป็น นวัตกรรม มองภาพใหญ่ได้

ด้านความรู้ เด็กมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้และเข้าใจทฤษฎีความรู้ว่าเกิดขึ้นได้อย่างไร เพราะฉะนั้นเราต้องสร้างระบบการเรียนรู้ใหม่ให้เด็ก ที่ไม่ใช่แค่การเรียนรู้ในห้องเรียน ที่จะทำให้เด็ก สามารถยืดหยุ่น ปรับตัวได้ มีการทดลอง เล่นกีฬา การคิดเชิงออกแบบ

ภาคีเพื่อการศึกษาไทยจึงถูกจัดตั้งขึ้นมา ๒๖ องค์กร สามารถร่วมมือกับองค์กรอิสระ ในการสร้าง พื้นที่นวัตกรรมการศึกษาในจังหวัดระยอง ศรีสะเกษ สตูล เชียงใหม่ กาญจนบุรี และ ๓ จังหวัดชายแดน ภาคใต้ เราต้องร่วมกันเดินหน้า สร้างภาพใหม่การศึกษาไทย “การศึกษาวันนี้เหมือนเรือในมหาสมุทร หากยังลอยแบบเห็นฝั่งอยู่ ก็ไม่สามารถไปถึงน่านน้ำใหม่” ทุกคนจะต้องออกจากพื้นที่เดิม ๆ แนวคิดเดิม ๆ เพื่อ ไปยังอนาคตใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ส่วนที่ ๓

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้

กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเผยแพร่องค์ความรู้ เป็นการจัดกิจกรรมในห้องย่อย ๆ ต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ร่วมงานสามารถไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือหาองค์ความรู้เพิ่มเติมได้จากสิ่งที่ตนเองสนใจ ดังนี้

๑. TEP Talk “๕ แรงแบบดาลใจ สร้างสรรค์การศึกษาไทย”
๒. TEP Sharing “ทิศทางการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย”
๓. TEP Group Discussion “ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย”
๔. TEP Market place “ร่วมเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ ต่อยอดความรู้จากเครือข่าย”
๕. การนำเสนอผลสรุปแนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาจาก ๗ ประเด็นหลัก
๖. การเสนอข้อคิดเห็นต่อแนวทางการขับเคลื่อน

ปรากฏรายละเอียดของแต่ละกิจกรรมดังนี้

๑. TEP Talk “๕ แรงแบบตาลใจ สร้างสรรค์การศึกษาไทย”

นายขจรเกียรติ เก่งจันทร์วรกุล - นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม

ได้กล่าวว่าตนเองอยู่กับการศึกษามา ๑๕ ปีแล้ว สำหรับตนเองการศึกษาเป็นเครื่องมือ ที่ทำให้เรามีทักษะ ด้านภาษา การเอาตัวรอด หรือส่งเสริมด้านปัญญา และนอกจากนั้นการศึกษายังได้ให้ประสบการณ์กับตนเอง และวันนี้ก็อยากจะมาแชร์ประสบการณ์ของตนเองให้กับทุกคน เริ่มจากเล่าประสบการณ์การไปทำงานพาร์ทไทม์ สิ่งที่น่าอึ้งคือค้นพบสิ่งแรกคือ การประยุกต์ความรู้จากการเรียนมาใช้ในการทำงาน เช่น ทักษะด้านภาษา ทักษะด้านการใช้คณิตศาสตร์ ด้านการคิดวิเคราะห์ สิ่งที่สองคือ การค้นพบอาชีพที่ตนเองชอบ ถ้าการศึกษายังไม่สามารถทำให้นักเรียนค้นพบอาชีพที่ตนเองชอบได้ อนาคตเด็กคนนั้นก็ต้องไปทำงานที่ตนเองไม่ได้ชอบ เพราะเด็กไม่เคยค้นพบตนเอง ซึ่งทั้งหมดนี้การศึกษาจะพัฒนาและ ครอบครั้ว พ่อแม่ มีบทบาทสำคัญในการรับฟังลูก ทำความเข้าใจลูก สถาบันการศึกษา โรงเรียน คุณครู ควรจะส่งเสริมและเป็นพื้นที่ปลอดภัยให้กับนักเรียน โชค ชอบผู้กล้า เด็กต้องการความกล้า เรียนรู้ กล้าลองในสิ่งที่ตนเองไม่เคยทำ พัฒนาตนเองให้มีประสิทธิภาพ

คุณมิรา ชัยมหาวงศ์ – ตัวแทนเครือข่ายพ่อแม่

ได้เริ่มทำโฮมสคูล เนื่องจากตนเอง มีบุตร ๒ คน และคิดว่าการเขียนแผนการศึกษาเพียงแผนเดียว จะใช้กับลูกทั้ง ๒ คนได้ แต่ค้นพบว่าเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน หลังจากนั้นจึงได้พาลูกของตนเองไปศึกษาป่า เพื่อเรียนรู้ความหลากหลายของป่า และความรับผิดชอบต่อมนุษย์ที่ควรจะมีต่อป่า นอกจากนี้ยังพาเด็ก ๆ ไปศึกษาระบบนิเวศทางทะเล จึงได้ไปพบกับเด็ก ๆ ชาวปะกาเกยอ ที่มีทักษะในการฟังเสียงปลา การหาผ้าฝ้าย สามารถเอาตัวรอดในป่าได้ แต่เมื่อนำเด็ก ๆ ชาวปะกาเกยอมาเรียนหนังสือกลับพบว่าเด็กเหล่านั้นไม่สามารถเรียนได้ จึงทำให้ทราบว่า การเรียนรู้ของแต่ละคนแตกต่างกัน การศึกษาไม่ควรมีแค่ด้านเดียว แต่ควรจะสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ ทักษะ และได้แบ่งปันในเรื่องของความผิดพลาดของพ่อแม่ สมองเติบโตจากความผิดพลาด พ่อแม่ควรเปิดโอกาสให้ความผิดพลาดเกิดขึ้นได้ คือการสอนให้ลูกๆ เรียนรู้จากความผิดพลาด และสามารถก้าวข้ามความผิดพลาดนั้นไปให้ได้ เพื่อให้ลูกสามารถเรียนรู้และเริ่มทำสิ่งใหม่ได้ อีกทั้งยังได้แบ่งปันใน

คุณสุรัสวดี นาคะวะรัง - คุณครูแนะแนวโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๒

ได้กล่าวถึง การเป็นผู้ให้ของครู ไม่ว่าจะเป็นการให้ความรู้ คำแนะนำ คำสั่งสอนต่าง ๆ แต่สิ่งสำคัญที่ครูควรให้กับเด็ก ๆ ก็คือความเข้าใจ กำลังใจ การเชื่อมั่นในตัวเด็ก แม้เด็กคนนั้นจะเคยทำผิดพลาดมาก่อนก็ตาม และครูทุกท่านมีความสำคัญกับเด็ก ๆ มาก เพราะครูคือผู้ช่วยให้เด็ก ๆ ได้ค้นพบความถนัดของตนเองผ่านการเรียนรู้ในวิชาต่าง ๆ เด็กทุกคนควรได้รับการยอมรับในความสามารถที่หลากหลาย ไม่ใช่การถูกตัดสินว่าเก่ง หรือไม่เก่งเรื่องอะไร และการศึกษาไทยไม่ควรมีมาตรฐานเดียวกันในการวัดความรู้หรือความสามารถของเด็ก สุดท้ายได้ฝากข้อคิดและให้กำลังใจครูทุกท่าน ในการเป็นผู้ให้ที่เสมือนการให้ของขวัญแก่เด็ก ๆ ให้เด็กเหล่านั้นมีกำลังใจในการเรียนรู้และค้นหาตัวเองต่อไป

พระครูวิมลปัญญาคุณ – ผู้ก่อตั้งโรงเรียนศรีแสงธรรม

ได้กล่าวถึงความเป็นมาของการก่อตั้งโรงเรียนศรีแสงธรรม จังหวัดอุบลราชธานี ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของครูและนักเรียน ซึ่งได้นำเรื่องของโซล่าเซลล์มาบูรณาการในห้องเรียน โดยพระครูเป็นผู้เขียนตำราขึ้นเอง ก่อนหน้าที่จะจัดตั้งโรงเรียน เคยโดนดูถูกมาก่อนว่าเป็นโรงเรียนเถื่อน ไม่มีมาตรฐาน เรียนไปก็ไม่ได้รับใบประกาศ และไม่ได้รับเงินสนับสนุนในการสร้างอาคารจากหน่วยงานใดเลย จึงได้ร่วมกับเด็ก ๆ ปั่นดินขึ้นมาสร้างอาคารเรียนเอง โดยแผนการสอนต่าง ๆ ภายในโรงเรียน พระครูได้เริ่มจากการอ่านแผนแม่บทพัฒนาประเทศ ว่ามีปัญหาอะไรบ้าง และจะแก้ปัญหายังไง การศึกษาของเด็ก ๆ เป็นการสร้างนวัตกรรมเพื่อชุมชน สอนให้เด็กนำความรู้ที่ได้เรียนไปปรับใช้จริง ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจว่าเราจะมีความรู้ไปทำอะไร นอกจากนี้ยังสร้างการศึกษาแบบมีอาชีพ จัดตั้ง “ทีมงานช่างซ่อม” รับจ้างติดตั้งโซล่าเซลล์เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีอาชีพ และสร้างรายได้เพื่อให้มีเงินซื้ออาหารกลางวันภายในโรงเรียน ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาเด็กไม่มีเงินเรียนและสร้างความยั่งยืนให้กับโรงเรียนศรีแสงธรรม อีกทั้งยังมีเป้าหมายในการติดตั้งโซล่าเซลล์ให้กับโรงพยาบาลรัฐทั่วประเทศ ผลสัมฤทธิ์ที่ของโรงเรียนศรีแสงธรรมทำให้เห็นว่า นักเรียนสามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ ๑๐๐% ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และชี้ให้เห็นผลสำเร็จของการประหยัดพลังงานของโรงเรียนที่สามารถลดค่าไฟฟ้าจาก เดือนละ ๑๔,๐๐๐ บาท เหลือเพียงเดือนละ ๔๐ บาท และความสำเร็จของนวัตกรรม Blockchain ที่นำมาใช้ในการจ่ายไฟให้กับชาวบ้านในหมู่บ้าน จนได้รับการยอมรับจากหน่วยงานต่าง ๆ มากมาย รวมถึงการใช้นวัตกรรม Silicon Valley ซึ่งทั้งหมดนี้เกิดขึ้นจากความตั้งใจของพระครูที่อยากจะส่งเสริมให้เด็กไทยมีการศึกษา มีอาชีพ และมีความสามารถรู้เท่าทันเทคโนโลยีที่เติบโตขึ้นในอนาคตได้

นางสาวชุตติกาญจน์ กนกกันทรารกร – นักเรียนโรงเรียนรุ่งอรุณ

ได้กล่าวถึงพฤติกรรม ๒ บุคลิกของเด็ก ที่เวลาอยู่โรงเรียนจะมีพฤติกรรมซ้ำๆ ไม่กล้าพูด ไม่กล้าเข้าสังคม กลัวคนที่เก่งกว่า แต่เวลาอยู่บ้านจะกลายเป็นคนพูดเก่ง กล้าพูด กล้าแสดงออก จนมีวันหนึ่งมีครูที่เชื่อมั่นในตัวนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถ ทำให้เด็กรู้สึกที่โรงเรียนเป็นเหมือนบ้านหลังที่สอง และได้ยกตัวอย่างกิจกรรมการสมัครงาน ของนักเรียนชั้น ม.๓ ที่ให้นักเรียนฝึกทำเรซูเม่ และได้ทดลองเหตุการณ์การสมัครงานจริง อีกทั้งยังยกตัวอย่างกิจกรรมของโรงเรียนรุ่งอรุณที่มักจะพาเด็ก ๆ ไปลงพื้นที่ชุมชนตามจังหวัดต่าง ๆ เพื่อฝึกให้เด็กได้เจอความลำบากและสร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กสามารถปรับตัวและรับมือกับสภาพสังคมที่ต้องเจอในอนาคตได้ นอกจากนี้น้องเอิร์นยังได้เล่าประสบการณ์ที่ตนเองได้เป็นแลกเปลี่ยนที่ประเทศฟินแลนด์ ที่ทำให้ได้เห็นมุมมองของการศึกษาในประเทศฟินแลนด์ ที่ครูจะเปิดอิสระในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ๆ ให้ความไว้วางใจ ความเชื่อมั่นในตัวเด็ก ทำให้เด็กรู้สึกอยากไปเรียนทุกวัน

๒. TEP Sharing “ทิศทางการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย”

ผู้ร่วมเสวนา

๑. ศ.กิตติคุณ จรัส สุวรรณเวลา	ประธานคณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษา
๒. ศ.นพ. วิจารย์ พานิช	รองประธานกรรมการมูลนิธิสยามกัมมาจล
๓. คุณเรืองโรจน์ พูนผล	ประธานบริษัท กลีกร บิสซิเนส เทคโนโลยี กรุ๊ป

ดำเนินรายการโดย

คุณวิภากร วัฒนวิทย์ ผู้ประกาศข่าว Thai PBS

เริ่มต้นการเสวนาโดยกล่าวถึงมุมมองนโยบายและกฎหมายของการศึกษาไทย ว่ามีกฎหมายตัวไหนบ้างที่ประสบความสำเร็จ ซึ่ง ศ.กิตติคุณ จรัส สุวรรณเวลา ได้กล่าวถึงความสำเร็จที่สำคัญนอกเหนือจากการปฏิรูป คือ พรบ. พื้นที่นวัตกรรม , พรบ.ปฐมวัย และพรบ. ของกระทรวงอุดมศึกษา นั่นคือการทำสังคมไทยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาการศึกษา และร่วมกันแก้ไข ECO System ของการศึกษาไทยทั้งหมด ร่วมปฏิสังขรณ์ ปฏิโลม ขจัดกับดักการศึกษาต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับรากฐานเป็นต้นไป เพื่อให้การศึกษาไทยสามารถเทียบเท่าการแข่งขันการศึกษาของประเทศต่าง ๆ ในโลกได้ และแก้ไขภาพรวมของการปฏิรูปการศึกษา เพิ่มคุณภาพการศึกษา

หลังจากนั้น ศ.นพ. วิจารย์ พานิช ได้กล่าวถึงมุมมองเกี่ยวกับ การเพิ่มคุณภาพของการศึกษาควรทำอย่างไร โดยได้ชี้แจงว่า จากเดิมศาสตร์ด้านการเรียนรู้ของเรายังเป็นแบบเดิม มาตรฐานเดิม ดังนั้นเราต้องเริ่มจากคำว่า How คือเราจะทำอย่างไร จะเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้อย่างไรให้ทันสมัย

คุณเรื่องโรจน์ พูนผล ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนการศึกษาอย่างไรให้ทันสมัย ก็คือการใช้เทคโนโลยีที่เป็นช่องทางในการเข้าถึงการศึกษาของทุกคน และได้ยกตัวอย่าง Education Technology Startup ที่ทำเรื่องการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยี เช่น สร้างการเรียนรู้ผ่านทาง Chat Bot ที่สอนวิชาต่าง ๆ ผ่านทางช่องทาง โดยสามารถเรียนแบบที่ละขั้นตามความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน และยกตัวอย่างในเรื่องของการเปลี่ยนครู ที่เด็ก ๑ คน สามารถเลือกเรียนกับครูได้หลายคน สร้าง Passion ในการเรียนให้กับเด็ก ซึ่งหลักสูตรเหล่านี้เป็นการเรียนรูปแบบใหม่ที่ไม่เน้นท่องจำทั่วไป แต่ในอนาคต รูปแบบการเรียนนี้จะเหมาะสมกับพฤติกรรมของเด็กที่เปลี่ยนไปในทุก ๆ วัน ซึ่งเรียกว่าการยึดเอาผู้เรียนเป็นหลักที่นำเทคโนโลยีมาต่อยอดกับการศึกษา

กลับมาที่ **ศ.นพ. วิจารย์ พานิช** ได้กล่าวถึงการศึกษาไทยในปัจจุบัน ที่ครูเอาจะตนเองหรือหลักสูตรเป็นตัวตั้ง ทำให้เด็กเรียนอย่างไม่มีความสุข ดังนั้น ครูจึงควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ โดยคุณเรื่องโรจน์ เสริมว่า ครูควรเปลี่ยน Passion ใหม่ เปลี่ยน Design Thinking เริ่มจากความเมตตา กรุณา และคว่านักเรียนมีปัญหาอะไร จะแก้ไขปัญหาอย่างไร จะนำเทคโนโลยีอะไรมาใช้ และครูก็เริ่มเรียนรู้ไปกับนักเรียน ผ่านการเล่าเรื่องหรือพานักเรียนไปกระตุ้นการเรียนรู้จากการลงมือทำจริงไม่ว่าจะเป็นในห้องเรียน หรือนอกห้องเรียน ทั้งนี้โรงเรียนก็ควรเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้เรียนรู้ในวิธีใหม่ ผ่านเทคโนโลยีใหม่ด้วย

คำถามสุดท้าย ข้อเสนอสำหรับรัฐบาลใหม่โดยเฉพาะกระทรวงการศึกษา มีอะไรบ้าง **ศ.กิตติคุณ จรัส สุวรรณเวลา** กล่าวถึง แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษาของประเทศไทย มีที่ปัญหามากมาย ไม่ว่าจะเป็นการผลิตครูที่มากเกินไป ความมั่นคงทางอาชีพของครู ความต่างของคุณภาพโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลกับโรงเรียนที่อยู่ในตัวเมือง ซึ่งควรแก้ไขโดยการปรับเป้าหมายของทางศึกษา นำเทคโนโลยีมาปรับใช้กับการศึกษา ทำให้เด็กสามารถเข้าถึงการศึกษา ไม่ผลักภาระด้านการศึกษาไปให้โรงเรียนอย่างเดียว แต่ควรให้ความสำคัญกับทุกส่วนให้เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการศึกษาของเด็ก สังคมต้องตระหนักว่าการศึกษาคือต้องเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัย และพ่อแม่ควรเข้าใจเรื่องการดูแลลูก เน้นเรื่องการศึกษาตลอดชีวิตและการศึกษาทุกกลุ่มไม่ว่าจะเป็นคนพิการ หรือคนที่มีพัฒนาการช้า การปฏิรูปการศึกษาต้องให้ความสำคัญกับคนทุกคน ขจัดปัญหาความเหลื่อมล้ำของโรงเรียนขนาดเล็กกับโรงเรียนขนาดใหญ่ การแก้ปัญหาไม่ใช่การยุบโรงเรียน แต่เป็นการให้ความสำคัญและความช่วยเหลือกับโรงเรียนที่ด้อยคุณภาพ และสุดท้ายต้องแก้ที่พระราชบัญญัติของการศึกษา

ปิดท้ายด้วยผู้ดำเนินรายการได้ให้แต่ละคนกล่าวถึงภาพการศึกษาไทยหลังจากนี้ว่าแต่ละท่าน มีมุมมองกันอย่างไร **คุณเรื่องโรจน์ พูนผล** อยากเห็นการศึกษาไทยที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เด็กสามารถคิดเป็น คิดอย่างเปิดกว้าง อยากเห็นการศึกษาไทยที่สอนให้คนไทยสามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคตได้ และอย่าหมดความหวังกับการศึกษาไทย เราทุกคนต้อง your own learning ต้องเป็นเจ้าของการเรียนรู้ของตนเอง **ศ.นพ. วิจารย์ พานิช** อยากเห็นการศึกษาที่ทำให้เด็กเน้นการลงมือทำ สะท้อนความคิด มีมิติของภาวะผู้นำ **ศ.กิตติคุณ จรัส สุวรรณเวลา** กล่าวว่าในระยะ ๒๐-๓๐ ปีที่แล้วการศึกษาของประเทศไทยถูกประเทศเพื่อนบ้านนำหน้า และในอีก ๑๐ ปีหน้าข้างหน้าถ้าเรายังปฏิรูปการศึกษาไม่เสร็จอนาคตการศึกษาไทยจะเป็นอย่างไร ฉะนั้น เราต้องปฏิรูปการศึกษาไทยให้สำเร็จ และยืนหยัดอยู่ได้ ต้องมีความหวังกับการศึกษาไทย

๓. TEP Group Discussion

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : หลักสูตรการศึกษา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมและความเข้าใจร่วมกัน เกี่ยวกับกรอบแนวคิด “หลักสูตรฐานสมรรถนะ”
๒. เพื่อสร้างเรื่องราวเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Case for Change) สู่ “หลักสูตรฐานสมรรถนะ”

การนำเสนอ แบ่งปัน หรือ สร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับ “สมรรถนะ”

๑. การศึกษามีความท้าทายสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งอุปสงค์และอุปทาน (Demand & Supply) คือบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเฉลี่ยปีละ ๓๖๐,๐๐๐ คน อยู่ในภาวะว่างงานถึง ๓๐% ในขณะที่ตลาดแรงงานต้องการรับสมัครบัณฑิตเข้าทำงานเฉลี่ยปีละ ๔๘๐,๐๐๐ คน แต่ ๔๐% ไม่สามารถสรรหาคัดเลือกบุคลากรที่ตรงความต้องการได้

๒. การปฏิวัติเทคโนโลยี เช่น ปัญญาประดิษฐ์ (AI) หุ่นยนต์ และความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เช่น สังคมสูงวัย ภาวะโลกร้อน และภาวะการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วไม่ชัดเจนซับซ้อนและกำกวม (VUCA) ส่งผล

ต่อความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับปรุงระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาและเตรียมความพร้อมบุคลากรของประเทศให้พร้อมรับมือ

๓. วิวัฒนาการของหลักสูตรจาก ฐานผลผลิต (Output-based) ที่เน้นจำนวนชั่วโมงหน่วยกิต ปริมาณเนื้อหาความรู้เข้า ฐานผลลัพธ์ (Outcome-based) ที่เน้นพฤติกรรมทั่วไปจากผลการเรียนรู้ ฐานสมรรถนะ (Competency-based) ที่เน้นพฤติกรรมที่สร้างความเป็นเลิศในการทำงาน

๔. สมรรถนะ มีการนิยามไว้แตกต่างกัน โดยเน้นไปที่ พฤติกรรมของบุคคล ที่ทำให้เกิดผลการ ทำงานที่เป็นเลิศ เกิดจากการประยุกต์ศักยภาพได้แก่ ความรู้ (K) ทักษะ (S) ค่านิยม (V) ทศนคติ (A) และ ปัจจัยอื่น ๆ กับสถานการณ์ปัญหาหรือเหตุการณ์ จนเกิดเป็นผลลัพธ์การกระทำ ที่สังเกตเห็นได้

๕. การพัฒนาสมรรถนะ ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ ทำได้หลายวิธี โดยเน้นไปที่ รูปแบบหรือกระบวนการ จัดการเรียนรู้ ไม่จำเป็นต้องจำกัดที่วิชาหรือตำราเรียน และสมรรถนะสามารถประเมินแบบเพื่อการพัฒนา (Formative) หรือเพื่อการสรุปผล (Summative) ก็ได้ ผ่านพฤติกรรมบ่งชี้ ตามโครงสร้างระดับความ เชี่ยวชาญสมรรถนะ

การจัดทำ “เรื่องราวเพื่อการเปลี่ยนแปลง (Case for Change)”

๑. Why : สถานการณ์ ความท้าทายส่วนใหญ่เกี่ยวกับ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยตั้งแต่ ภาวะ โลกร้อน การปฏิวัติเทคโนโลยี เสถียรภาพทางนโยบายรัฐ ความผันผวนทางเศรษฐกิจ ซึ่งส่งผลต่อสังคมและ เศรษฐกิจของประเทศ และส่งผลต่อระบบการศึกษาไทยตามลำดับ นอกจากนี้ยังพุดถึงประเด็นปัญหาอื่น ๆ อาทิ ความไม่เข้าใจของครูเกี่ยวกับหลักสูตรฐานสมรรถนะ หรือเกณฑ์ตัวชี้วัดต่าง ๆ

๒. What : สิ่งที่ต้องปรับเปลี่ยน เริ่มตั้งแต่ การปรับทัศนคติ วิธีคิด (Mindset) ของเด็ก ให้เป็น เจ้าของการเรียนรู้ ให้มีชุดความคิดเติบโต (Growth Mindset) ไปถึง การปรับวิธีคิดของคุณครู ผู้อำนวยการ ผู้กำหนดนโยบาย ตามลำดับ ให้มีความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียน ผ่านการสร้างเป้าหมายผลลัพธ์ที่คาดหวัง ของการศึกษาไทย (DOE) ร่วมกัน

๓. How : รายละเอียดวิธีการ มุ่งเน้นที่การจัดเวทีสื่อสาร การเตรียมเครื่องมือสนับสนุนช่วยเหลือ ครู การจัดทำแผนการพัฒนาตนเองของครู (IDP) เพื่อให้ครูเป็นแกนนำขับเคลื่อนการพัฒนาผู้เรียนต่อไป

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : โรงเรียน

ศรัทธาและความเชื่อที่มีต่อการศึกษาใน ศตวรรษที่ ๒๑ คืออะไร ทำไมจึงเชื่ออย่างนั้น

การศึกษาคือการสร้างอนาคต เราเชื่อว่ามนุษย์เป็นเสขบุคคล (เส-ขะ-บุค-คล) เป็นผู้ที่ยังต้องศึกษาสามารถฝึกฝนได้ มนุษย์ทุกคนสามารถเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ไม่มีขีดจำกัด ตั้งแต่เกิดจนตาย การศึกษาเป็นบทฝึก พัฒนาตนเองให้เกื้อกูล ทำให้ทุกคนมีคุณค่าและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น

เพราะโลกเปลี่ยน สังคมเปลี่ยน การงาน อาชีพแปรเปลี่ยน การศึกษาจึงต้องเปลี่ยน ต้องตั้งรับการเปลี่ยนแปลงของข้อมูล ต้องใช้ข้อมูลให้เป็นเอาความรู้มาเชื่อมโยงเพื่อสร้างความรู้ใหม่ได้ ระบบการศึกษาแบบเดิมไม่ได้สอนให้เรารู้ว่าเราชอบอะไร สร้างความกดดัน เครียด ต้องเรียนตามสังคม ค่านิยม ปัจจุบันเด็กต้องคิดได้อย่างเป็นระบบ ไม่ใช่คิดตามกระแสสังคม เด็กต้องคิดวิเคราะห์ให้ทันกับกระแส เลือกข้อมูลมาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ การศึกษาต้องให้ผู้เรียนค้นพบตนเองได้จากสถานการณ์จริง ไม่ใช่แค่อยู่แต่ในตำราเรียน ต้องรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เมื่อคิดก็ลงมือทำในสิ่งที่ได้ทันที

คนรุ่นใหม่คิดว่าคุณธรรมเป็นเรื่องล้าหลัง แต่จริง ๆ เป็นพื้นฐานสำคัญในการบ่มเพาะชีวิตของเด็กให้มีวินัยแห่งตนเอง ดูแลตนเองได้ ตัดสินใจได้อย่างมีวิจารณญาณ บ่มเพาะเด็กให้มี Growth Mindset ไม่ย่อท้อง่าย รู้จักอดทนและรอคอย ผู้เรียนต้องเรียนรู้ตลอดเวลา เรียนรู้อย่างหลากหลาย อยากรู้อยากเห็น ช่างสังเกต สามารถตั้งคำถามและหาคำตอบได้ด้วยตนเอง กล้าแสดงออกและแสดงความคิดเห็น มีความคิดสร้างสรรค์ในการลงมือทำและหาคำตอบ รู้ลึก รู้จริงในสิ่งที่ลุ่มหลงค้นพบตนเองว่าชอบอะไร และ

นำความรู้มาต่อยอดกับการใช้ชีวิตของตนเองสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์สังคม สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีความสุข

ทำอย่างไรท่านจึงจะใช้บทบาทของท่าน ช่วยสร้างการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทยไปสู่ศตวรรษที่ ๒๑ ได้อย่างเป็นจริง

ครูและผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเปลี่ยน Mindset ของตนให้กล้าคิด กล้าเปลี่ยน กล้าทำ เปิดใจรับฟังเสียงสะท้อนจากผู้อื่น เป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลง และเชื่อมั่นศรัทธาในเด็กว่าเด็กทุกคนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ครูและผู้บริหารร่วมกันสร้างบรรยากาศที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนเพื่อให้เด็กได้สามารถแสดงออกและเรียนรู้ตามศักยภาพให้ผู้เรียนสามารถคิดสร้างสรรค์อย่างมีระบบ กล้าคิด กล้าแสดงออก กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง เป็นตัวอย่างที่ดีให้กับผู้เรียน

ผู้บริหารจะต้องปรับทัศนคติการทำงานใหม่ เป็นผู้นำอย่างสร้างสรรค์ เป็นผู้นำทางวิชาการ ตั้งเป้าหมายการทำงานร่วม และร่วมกันทำงานไปพร้อมกับคณะครู ผู้บริหารเป็นผู้นำการสอน ศต.๒๑ พาครูทำไปพร้อมกัน (PLC: Professional Learning Community) พัฒนาการเรียนรู้ แก้ปัญหาด้วยกัน ใช้โรงเรียนเป็นพื้นที่ในการเรียนรู้ทั้งระบบ (มองเรื่องใกล้ตัวให้เป็น) โดยต้องรู้เป้าหมายนำมาจัดการเรียนการสอน สรุปผลที่เกิดขึ้นว่าบรรลุเป้าหมายตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ถ้าไม่บรรลุจะพัฒนาอย่างไร การคุยควรคุยให้กระชับเป้าหมายที่ตรงกับการสอน และผลของการสอนให้มุ่งไปที่การพัฒนาผู้เรียน ซึ่งมาจากการวางแผน ก่อนสอน (BAR : Before Action Reflection) จนมาถึงผลหลังจากการสอนว่าบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้หรือไม่ (AAR : After Action Reflection)

ครูจะต้องปรับการเรียนเปลี่ยนการสอนจากบอกสอนเป็น Active Learning ฝึกให้เด็กได้ลงมือปฏิบัติ และคิดด้วยตนเอง ส่งเสริมให้เด็กกล้าแสดงออกสนับสนุนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ในขณะเดียวกัน ครูต้องพัฒนาตนเองตลอดเวลา ศึกษานวัตกรรมได้อย่างลึกซึ้ง เข้าใจ concept ของการจัดการเรียนรู้ และนำมาใช้พัฒนาครูและส่งผลกับการเรียนรู้ของนักเรียน หลายครั้งครูนานวัตกรรมมาใช้โดยไม่เข้าใจเป้าหมาย และผลที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน อธิบายไม่ได้ว่ากระบวนการสอนจะเกิดผลอย่างไรกับผู้เรียน เพราะส่วนใหญ่เมื่อเห็นว่าวิธีการใดดีก็นำมาใช้รวมๆ กันให้เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ แต่ไม่เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องมีคนมานิเทศการสอนเพื่อให้เกิดการประเมินผลการสอนอย่างต่อเนื่อง ครูควรเป็นหลักในการออกแบบแผนการสอน ครูในกลุ่มสาระมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นกันเอง ผอ. เป็นผู้ให้คำแนะนำ ครูต้องเขียนแผนการสอนแบบ Active Learning ด้วยตนเองเพื่อให้เห็นลำดับการสอนของตน ด้านการประเมินผลผู้เรียน ครูต้องไม่มองเด็กเป็นรายบุคคล แต่มีมุมมองการประเมินที่ส่งเสริมเพื่อให้เกิดการพัฒนา

ท่านจะลงมือทำอะไรที่เป็นรูปธรรมได้ทันที และมีผลต่อการเรียนของเด็กในศตวรรษที่ ๒๑ โดยตรง

ครูและผู้บริหารปรับเปลี่ยนตนเองด้วยการระเบิดจากภายใน ปรับทัศนคติของตนเอง คือทุกอย่างต้องเปลี่ยน ปรับวิธีการในการทำงาน ปรับกลยุทธ์ เห็นบทบาทความสำคัญในการเป็นครูของตนเอง ผู้บริหารต้องเรียกบทบาทความเป็นครูคืนมา สร้างความตระหนักแห่งการเปลี่ยนแปลง พาครูไปเห็นตัวอย่างที่ดี ร่วมหาปัญหาจริงกับครู ไม่ใช่การสั่งการ ให้เกิดเป็นพันธะสัญญาใจ เพื่อหาทางแก้ปัญหา หาองค์ความรู้ที่จะนำมาสร้างนโยบายในการแก้ปัญหาาร่วมกัน ชื่นชมผลสำเร็จจากเรื่องเล็ก ๆ ขยายให้ใหญ่ไปเป็นกำลังใจให้ครูปฏิบัติการ

ครูและผู้บริหารต้องเรียนรู้วิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ยอมรับฟังความเห็นต่าง สร้างทีมงาน เปลี่ยนวิธีสอน ปรับโครงสร้างหลักสูตร จัดการศึกษาแนวใหม่ บูรณาการ ๘ กลุ่มสาระ ให้เห็นคุณค่าเชื่อมโยงทักษะชีวิตประจำวันเป็นฐาน ด้วยโครงการในแต่ละช่วงชั้นเพื่อให้เด็กได้ลงมือด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นพี่เลี้ยงเพื่อให้เห็นสมรรถนะที่หลากหลายของผู้เรียน สร้างพื้นที่การเรียนรู้ในโรงเรียน (Learning Space) สร้างเครือข่าย ในขณะที่ผู้อำนวยการจะต้องเป็นผู้นำ เป็นผู้ทำ เป็นผู้ชี้แนะสร้างแรงบันดาลใจให้กับครูเกิดการเปลี่ยนแปลงกระบวนการคิดและปรับพฤติกรรม ชื่นชมผลสำเร็จจากสิ่งเล็ก ๆ เป็นกำลังใจให้แก่ครู สร้างระบบพัฒนาเครือข่ายสนับสนุนส่งเสริมคุณภาพการเรียนรู้เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ของครู ในระดับโรงเรียน กลุ่มโรงเรียน ชุมชน และต่างประเทศ ใช้ความจริงใจให้ชุมชนเกิดการยอมรับ เพื่อผู้แรงเสียตทานให้ได้

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : ระบบผลิตและพัฒนาครู

ข้อสรุปที่ ๑ ระบบการผลิตครูเป็นระบบกึ่งปิด โดยให้มีสัดส่วน ๖๐ : ๔๐

ระบบการผลิตครู ควรจะต้องเป็นระบบการผลิตแบบจำกัดจำนวนรับ โดยให้ผลิตแบบระบบปิด (จำกัดจำนวนการรับเข้ามาศึกษา – คัดเลือกอย่างเข้มข้น – ประกันการมีงานทำ) อย่างน้อยร้อยละ ๖๐ และผลิตระบบเปิด (ไม่มีการประกันการมีงานทำ) จะต้องกำหนดให้มีระบบ (๑) การเตรียมนักเรียนเพื่อจะเป็นครู ตั้งแต่ชั้นมัธยมศึกษา (๒) มีระบบการประกันการมีงานทำ (๓) มีกระบวนการฝึกหัดครูอย่างเข้ม และลงสู่การเชื่อมโยงกับการเรียนรู้จริงในระดับห้องเรียนในโรงเรียนอย่างน้อยก็หนึ่งของการเรียนในสถาบันผลิตครู

ข้อสรุปที่ ๒ พัฒนาระบบการผลิตครูที่ยึดโยงกับการใช้บริบทของพื้นที่เป็นฐาน (Area – Based Teacher Training)

ระบบการผลิตครู ควรจะต้องยืนอยู่บนหลักการ ๓ ประการ ประกอบด้วย (๑) การใช้หลักการการผลิตที่ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของการใช้ครู (Demand and Supply) ทั้งด้านคุณลักษณะ (Attribute) และสมรรถนะ (Competency) ของครูที่จำเป็นในแต่ละพื้นที่ รวมถึงจำนวนและสาขาวิชาที่จำเป็นต่อการใช้ครูในแต่ละพื้นที่ (๒) ระบบหลักสูตรควรจะต้องเป็นระบบหลักสูตรแบบอิงฐานสมรรถนะ

(Competency – Based Curriculum) (๓) สถาบันผลิตครูควรจะต้องร่วมมือกันเป็นเครือข่ายการผลิตครู (Pre – Service Teacher Training Cluster)

ข้อสรุปที่ ๓ จัดให้มี “สถาบันเพื่อการพัฒนาการฝึกหัดครู”

จุดเริ่มต้นของการปฏิรูประบบการผลิตครูใหม่ จะต้องเริ่มที่การเปลี่ยนกระบวนทัศน์ (Paradigm Shift) ของคณาจารย์ที่เป็น “ครูของครู” การคัดสรรคนที่จะมาเป็น “ครูของครู” อย่างน้อยจะต้องมีประสบการณ์ ตรงในการสอนนักเรียนมาก่อน การสร้างทักษะการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบจับต้องได้ (Constructive Feedback) การสร้างทักษะการเรียนรู้จากกรณีศึกษาการแก้ปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียน (Teacher Round) และอื่น ๆ จึงมีความเป็นเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการให้มี “สถาบันเพื่อการพัฒนาการฝึกหัดครู” เพื่อทำหน้าที่ในการพัฒนาคณาจารย์ในสถาบันผลิตครูทั้งหมด โดยสถาบันนี้ไม่จำเป็นต้องเป็นหน่วยงานที่เป็นทำงาน แต่ควรจะเป็นการร่วมมือกันจัดตั้งให้เป็นสถาบันกลาง มีอิสระในการดำเนินงาน ไม่ขึ้นอยู่กับหน่วยงานราชการ

ข้อสรุปที่ ๔ พัฒนาระบบการพัฒนาครูผู้ช่วยให้มีประสิทธิภาพ

การเริ่มต้นการก้าวเข้าสู่ชีวิตความเป็นครูในระยะ ๒ ปีแรก ระบบการช่วยเหลือ แนะนำเป็นที่เลี้ยงให้กับ “ครูใหม่” จำเป็นต้องมีระบบการพัฒนาที่ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ควรจะต้องสร้างระบบการพัฒนาครูใหม่ในระยะ ๒ ปีแรกของการเข้าสู่วิชาชีพ โดยสร้างการมีส่วนร่วมของสถาบันผลิตครูให้เข้าไปมีบทบาทใน การพัฒนาและประเมินอย่างเข้มข้นและต่อเนื่อง

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : ปฐมวัย

ฐานรากภูมิทัศน์ใหม่การศึกษา เริ่มที่การพัฒนาเด็กปฐมวัย

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญยิ่ง ที่จะทำให้การจัดการศึกษาในขั้นต่อไป บรรลุผลในการสร้างเสริมสมรรถนะเด็กไทย

กระบวนการในห้องปฐมวัย ได้แบ่งเป็น ๒ ขั้นตอนๆ

ขั้นตอนที่ ๑ เป็นการนำเสนอภูมิทัศน์ในระดับ Macro เพื่อเปิดการรับรู้ร่วมกัน ด้วยประเด็น

- สมรรถนะเด็กปฐมวัยไทย กับเชื่อมต่อกับสมรรถนะในระดับสูงต่อไป โดย องค์การยูนิเซฟแห่งประเทศไทย
- EF – Executive Functions ความรู้สำคัญของการพัฒนาทักษะสมองเด็กปฐมวัย โดย สถาบันอาร์แอลจี และภาคี Thailand EF Partnership
- การฝังหมุดความรู้เรื่องการพัฒนาทักษะสมอง EF ในสถาบันผลิตครูปฐมวัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยประธานสภาคณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

- พระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย ๒๕๖๒ หลักประกันเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดย ดร.เลขา ปิยะอัจฉริยะ

ขั้นตอน ๒ เป็นการนำเสนอภูมิทัศน์ในระดับ Micro เป็น Best Practices ของความสำเร็จที่เป็นรูปธรรมและเกิดขึ้นแล้ว โดยนำองค์ความรู้ EF เป็นตัวขับเคลื่อนที่สำคัญ

- ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษาปฐมวัยด้วยกลไกท้องถิ่น โดย พชอ. (คณะกรรมการคุณภาพชีวิตระดับอำเภอ) โดย พญ. อัมพวัน ศรีครุฑรณันท์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพญาเม็งราย และคุณประภาพร เชื้อเมืองพาน พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
- ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษาปฐมวัยกับ ๕ ระบบสู่การพัฒนาคุณภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามมาตรฐานสถานพัฒนาเด็กแห่งชาติ โดย รศ. ดร. จุฑามาศ โชติติบาง คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้จัดการโครงการสร้างเสริมศักยภาพภูมิปัญญาท้องถิ่น (Capacity of a Community Treasures - COACT)
- ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษาปฐมวัยนอกกะลา จิตศึกษากับการพัฒนาทักษะสมอง EF โดย ตัวแทนเครือข่ายโรงเรียนจิตศึกษา
- ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษาปฐมวัยบนรอยเชื่อมต่อบุคลากร-ประณม โดย ดร. อัญญา จารุมลิตนท กรรมการบริหารสมาคมอนุบาลศึกษาแห่งประเทศไทย และผู้อำนวยการโรงเรียนทับทอง
- ภูมิทัศน์ใหม่การศึกษาปฐมวัยจากการส่งเสริมโครงการเพื่อสังคมโดยภาคเอกชน “EF ระยอง Happy City” โดย คุณภรณ์ กองอมรภิญโญ ผู้อำนวยการฝ่ายองค์กรสัมพันธ์ ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ บริษัท ดาว เคมิคอล ประเทศไทย จำกัด

บทสรุปจากห้องปฐมวัยที่สำคัญ จากกระบวนการดังกล่าว ห้องปฐมวัยได้บทสรุปที่สำคัญดังนี้

๑. องค์ประกอบและปัจจัยสำคัญของภาพใหม่การศึกษาปฐมวัย เพื่อการขับเคลื่อนได้จริงประกอบด้วย
 - ๑.๑ สังคมต้องมีความรู้เรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่ถูกต้อง และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะสมอง EF
 - ๑.๒ สังคมเปลี่ยน Mindset เรื่องการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีผู้เกี่ยวข้อง ๔ อันดับแรก ได้แก่ (๑) พ่อ แม่ ผู้ปกครอง (๒) ครู ผู้บริหารสถานศึกษา (๓) ระบบการศึกษา (๔) ค่านิยมสังคม และผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายมีความตระหนัก มีทักษะการนำความรู้ไปใช้ได้จริง
 - ๑.๓ เกิดกลไกการเชื่อมต่อของภาคีเครือข่ายด้านเด็กปฐมวัยในทุกระดับ เพื่อให้เกิดแนวทางการร่วมมือในการขับเคลื่อนองค์ความรู้การพัฒนาทักษะสมอง EF และพัฒนาการเด็กปฐมวัย รวมถึงเกิดรอยเชื่อมต่อที่ราบรื่นจากระดับปฐมวัยสู่ประถมศึกษา
 - ๑.๔ ส่งเสริมให้สถาบันผลิตครูเป็นคางคกสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาปฐมวัยให้เกิดขึ้นจริงได้ภายใน ๑ - ๓ ปีอย่างมียุทธศาสตร์
 - ๑.๕ สร้างระบบนิเวศของการศึกษาปฐมวัย ที่ทุกภาคส่วนมีเป้าหมายและหลักการร่วมกัน
 - ๑.๖ สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ใน ๒ ระดับ ได้แก่ ระดับภาคีเครือข่าย และสื่อสารวงกว้างกับสังคม

๑.๗ การใช้ประโยชน์จากพระราชบัญญัติการพัฒนาเด็กปฐมวัย ๒๕๖๒ ของผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนให้เกิดขึ้นจริง

๒. Next Step ของภาคี Thailand EF Partnership

๒.๑ การขยายเครือข่าย พัฒนากลไกความร่วมมือ จากความสำเร็จของยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนองค์ความรู้และพัฒนาเด็กปฐมวัยของภาคี Thailand EF Partnership ที่เรียกว่า EF Ecosystem

๒.๒ การสื่อสารเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง Mindset ของสังคมร่วมกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน

ข้อเสนอต่อ TEP

แสดงบทบาทโดยตรงในการสร้างแรงสนับสนุนให้สังคมตระหนักว่า “ฐานรากภูมิทัศน์ใหม่ การศึกษา เริ่มที่การพัฒนาเด็กปฐมวัย”

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : พื้นที่นวัตกรรมทางการศึกษา

พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา คือแนวคิดใหม่ในการปฏิรูปการศึกษาระดับพื้นที่ ที่จะช่วยให้จังหวัดต่างๆ ในประเทศไทย สามารถออกแบบการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของเด็กและชุมชน ตอบโจทย์ความต้องการของพื้นที่ และได้ทดลองนำนวัตกรรมการศึกษาที่พิสูจน์แล้วว่าได้ผลมาขยายผล

หนึ่งปีที่ผ่านมา กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการอิสระเพื่อการปฏิรูปการศึกษาและองค์กรภาคีเพื่อการศึกษาไทย ได้ร่วมสนับสนุน ให้มีพื้นที่นวัตกรรมศึกษานำร่องใน ๓ พื้นที่ ได้แก่ ศรีสะเกษ ระยอง สตูล และได้มีการประกาศอีก ๓ พื้นที่ในภายหลัง ได้แก่ กาญจนบุรี เชียงใหม่ และ ๓ จังหวัดชายแดนใต้ พร้อมกันนี้ได้มีความพยายามผลักดันพระราชบัญญัติพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ ไปสู่การประกาศใช้ในวันที่ ๓๐ เมษายนที่ผ่านมา โดยมีเจตนารมณ์เพื่อให้พื้นที่และโรงเรียนนำร่องจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งในแง่วิชาการ งบประมาณ และบุคลากร และที่สำคัญคือการหนุนเสริมกลไกใหม่ในพื้นที่ ให้หน่วยงานทั้งในและนอกภาคการศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคประชาชน และ ภาคธุรกิจ ได้มาร่วมขับเคลื่อนการศึกษาในพื้นที่ตนเองได้อย่างเต็มที่

เพราะกลไกการขับเคลื่อนนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อโอกาสความสำเร็จของทุกพื้นที่ในนวัตกรรมฯ ในงาน TEP Forum ที่จัดขึ้นในวันที่ ๘ มิ.ย. ๒๕๖๒ ณ ห้องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา จึงได้มีการเสวนาเพื่อถ่ายทอดบทเรียนการขับเคลื่อนที่เกิดจากพื้นที่นำร่อง โดยมีตัวแทนผู้เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันพื้นที่นวัตกรรมมาร่วมแลกเปลี่ยน ทั้งในระดับโรงเรียน ระดับกรรมการขับเคลื่อนพื้นที่ และระดับนโยบาย ในสองช่วงเสวนาและการประชุมเชิงปฏิบัติการ

เสวนาช่วงแรก

เป็นการนำเสนอตัวอย่างโรงเรียนที่เริ่มเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนและการจัดการ โดยมีผู้ร่วมเสวนาเป็นผู้อำนวยการจากโรงเรียนนำร่อง ๔ แห่ง ได้แก่ ดร.อำนวยการ มีศรี จากโรงเรียนบ้านตะเคียนราม จังหวัดศรีสะเกษ คุณเพชร วงพรมมา จากโรงเรียนบ้านไผ่หนองแคน จ.ศรีสะเกษ คุณเรืองกิตต์ สุทธิวิรัตน์ จากโรงเรียนบ้านสมานมิตร จังหวัดระยอง และ คุณสุทธิ สายสุนีย์ จากโรงเรียนอนุบาลสตูล จังหวัดสตูล การแลกเปลี่ยนในช่วงนี้สะท้อนให้เห็นว่า โรงเรียนที่เริ่มเปลี่ยนแปลงมักเกิดจากผู้บริหารครูและชุมชนตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นกับเด็กและมีการเลือกปรับใช้นวัตกรรมต่าง ๆ ควบคู่กับการสร้างความเข้าใจกับพ่อแม่และชุมชน แต่หากต้องการจะให้โรงเรียนไปได้ไกลกว่าเดิม ภาคนโยบายจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เช่น การเลือกซื้อสื่อการเรียนการสอน การคืนอัตราบุคลากรที่ล่าช้า เป็นต้น

เสวนาช่วงที่สอง

เป็นการนำเสนอบทบาทและมุมมองของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรม ตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับพื้นที่ โดยมี คุณสุกัญญา งามบรรจง ที่ปรึกษา สพฐ. คุณวีระศักดิ์ วิจิตรแสงศรี ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ นายเสนีย์ เรืองฤทธิ์ราวี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การประถมศึกษา เขต ๔ จ.ศรีสะเกษ คุณสมศักดิ์ พะเนียงทอง ผู้แทนภาคธุรกิจ จ.ระยอง คุณดาลัน นุงอาหลี ศึกษาธิการ จ.สตูล คุณสมพงษ์ หลีเคราะห์ กรรมการขับเคลื่อน จ.สตูล คุณสมชาย ต้นดีศรีสกุล ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนอนุบาลสตูล และ ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) การเสวนานี้ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมศึกษามีอยู่ ๗ อย่าง เรียงตามลำดับความสำคัญที่สุด ได้แก่

๑. ความเชื่อของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนว่าการศึกษาคือสำคัญและเปลี่ยนชีวิตได้
๒. ความเป็นเจ้าของของคนในพื้นที่ หากคนในพื้นที่รู้สึกเป็นเจ้าของการศึกษาจะทำให้การขับเคลื่อนยั่งยืน
๓. ผู้ว่าราชการจังหวัดที่เข้าใจและสนับสนุนอย่างเต็มที่ จะบูรณาการการทำงานในพื้นที่ได้
๔. สพฐ. เขตพื้นที่ ต้นสังกัดโรงเรียน หากให้การสนับสนุนอย่างเสมอต้นเสมอปลาย จะสร้างความมั่นใจแก่โรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษา

๕. ภาศึเพื่อการศึกษาไทยและหน่วยงานภายนอกสามารถเป็นตัวช่วยในการวิจัย ถอดบทเรียน และให้แนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการ

๖. กฎหมายที่เอื้ออำนวย เช่น พ.ร.บ.พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา แต่อย่างไรก็ดี กฎหมายเป็นเพียงกระดาษจำเป็นต้องร่วมคิดร่วมทำอีกมากเพื่อไปสู่การปฏิบัติ จึงควรมองว่ากฎหมายเป็นกุศโลบายในการดึงคนมาร่วมมือกัน

๗. เงินงบประมาณ เป็นสิ่งสำคัญน้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ แต่ช่วยสร้างขวัญกำลังใจแก่ผู้ปฏิบัติงานและทำให้การทำงานราบรื่น

ในช่วงสุดท้าย เป็นการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ผู้แทนแต่ละพื้นที่ได้สะท้อนคิดถึงบทเรียนของการขับเคลื่อนใน ๑ ปีที่ผ่านมา วางเป้าหมายการพัฒนาใน ๑ ปีข้างหน้า และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ กับพื้นที่อื่น ๆ ในประเด็นหลัก ๔ ข้อ ได้แก่

๑. จุดแข็งที่พื้นที่ทำได้ดี สิ่งที่ดำเนินการจนสำเร็จได้ใน ๑ ปีที่ผ่านมา
๒. จุดที่อยากพัฒนาเพิ่มเติม สิ่งที่ตั้งใจไว้แต่ยังดำเนินการไม่สำเร็จ
๓. สิ่งที่ตั้งใจจะกลับไปทำต่อในพื้นที่ ใน ๑ ปีข้างหน้า
๔. สิ่งที่ยากเรียนรู้หรือขอความช่วยเหลือจากภาคีหรือพื้นที่อื่น ๆ

การระดมสมองครั้งนี้ทำให้เห็นจุดแข็งของพื้นที่ต่าง ๆ และสร้างแรงบันดาลใจให้พื้นที่ใหม่ๆ ได้นำแนวทางที่สำเร็จของพื้นที่อื่นไปปรับใช้ เช่น จังหวัดสตูลได้จัดทำและอนุมัติหลักสูตรพื้นที่เสร็จเรียบร้อยแล้ว จังหวัดศรีสะเกษมีการกระบวนคัดเลือกโรงเรียนนำร่องที่เข้มแข็งจนได้โรงเรียนที่มีใจถึง ๕๐ แห่งในปีแรก จังหวัดระยองได้สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคประชาชนผ่านเวทีสื่อสารต่าง ๆ

นับได้ว่า กระบวนการใน TEP Forum ครั้งนี้ เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการถอดบทเรียนการขับเคลื่อนพื้นที่นวัตกรรมการศึกษาเพื่อนำไปขยายผลในระดับประเทศต่อไป

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

สภาพปัญหา : วิฤตความต้องการกำลังคนของประเทศไทย

การขาดแคลนกำลังคน

- อัตราการเกิดของคนไทยต่ำลง
- แรงงานฝีมือของไทยจะขาดแคลน โดยเฉพาะในสายงาน STEM
- แรงงานระดับล่าง ไม่ได้ได้รับความสนใจจากคนไทย ต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าว
- แรงงานต่างด้าวจะกลับประเทศ (โดยเฉพาะสัญชาติเมียนมา)

ศักยภาพของกำลังคน

- การจ้างงานต่ำกว่าวุฒิการศึกษา (Underemployment) มีมากขึ้น
- คนไทยไม่ตกงาน แต่จะมีการว่างงานแฝง (Hidden unemployment) สูงมาก

ความต้องการปรับเปลี่ยนทักษะของกำลังคนปัจจุบัน

- แรงงานไทยมีทักษะล้าหลัง (Obsolete skill) ปรับตัวไม่ทัน เสี่ยงตกงาน
- ตำแหน่งงานจำนวนมากถูกทดแทนด้วย ปัญญาประดิษฐ์ (AI), หุ่นยนต์ และ Disruptive Technology

- แรงงานต่างชาติ (โดยเฉพาะระดับบริหารและวิชาชีพเฉพาะ) จะเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากคนไทยมีความรู้ไม่พอ
- แรงงานไทยเข้าสู่อายุสูงวัยและเริ่มเกษียณจำนวนมาก โดยไม่มีเงินเก็บเพียงพอที่จะดูแลตัวเองได้

แนวทางการแก้ไข : การพัฒนาระบบการเรียนรู้และส่งเสริมโครงการผลิตและพัฒนากำลังคน

พัฒนาระบบการเรียนรู้รูปแบบใหม่เพื่อการพัฒนาศักยภาพของคนอย่างแท้จริง

- การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (Work base learning)
- มีความร่วมมือในการออกแบบหลักสูตรและทำงานร่วมกันของสถานศึกษาและภาคเอกชน

ผลักดันและส่งเสริมโครงการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศรูปแบบใหม่ให้เกิดผลในวงกว้าง

- การจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี ในอาชีวศึกษา
- Reskill และ Upskill แรงงานทั้งในและนอกระบบ

Next Step : ขับเคลื่อนโครงการกับภาคเอกชนและสถานศึกษาทั่วประเทศ (ให้เกิดการขับเคลื่อนเชิงระบบ)

- TEP ร่วมกับภาคเอกชนผลักดันโครงการทวิภาคี รวมถึง Reskill และ Upskill
- สร้างความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนกับสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น
- สร้างความเข้าใจ รวมถึงส่งเสริมและผลักดันให้ภาคทำทวิภาคี
- ปรับลดขั้นตอนและกฎระเบียบต่าง ๆ
- ประชาสัมพันธ์ (PR) + ให้คำแนะนำ (Mentor) + สร้างโมเดลต้นแบบ (Excellence Model)
- ส่งเสริมให้มีการ Reskill และ Upskill แรงงานทั้งในและนอกระบบ

ร่วมรับฟังและเสนอความคิดเห็น ต่อเส้นทางการสร้างสมรรถนะเด็กไทย

ประเด็น : ภาพใหม่การศึกษาไทย

สิ่งที่ต้องการเห็น ต้องการให้เกิดขึ้นใน “ภาพใหม่การศึกษาไทย”

ครู/อาจารย์

ต้องการให้นักเรียนได้เรียนในสิ่งที่รักและถนัด สามารถหาความรู้ด้วยตนเองได้ รักสิ่งแวดล้อม มีคุณธรรม มีมารยาท เครือข่ายภาครัฐและเอกชน มีการทำงานร่วมกันอย่างจริงจัง เชื่อมโยงให้ความช่วยเหลือกัน ส่วนในระดับชาติอยากให้แก้ไข พรบ.การศึกษา ชัดเจน มีความยืดหยุ่น ลดขั้นตอนทางราชการ สนับสนุนทุนอย่างจริงจัง สื่อการศึกษาที่มีคุณภาพและเข้าถึงทุกระดับ ส่วนของครู บ่นให้น้อยลงทำให้มากขึ้นมี positive thinking เป็นต้นแบบที่ดี และสร้างแรงบันดาลใจ สิ่งแวดล้อม ต้องเอื้อต่อการเรียนรู้สะอาดสวยงาม งบประมาณต้องครอบคลุมปัจจัยพื้นฐานและสื่อการเรียนรู้

องค์ประกอบสำคัญ

คือ Human ผู้อำนวยการสถานศึกษา ทันสมัยรอบรู้โลก มีวิสัยทัศน์ มีความยืดหยุ่น มีศาสตร์และศิลป์ ครูมีแรงจูงใจมีความเมตตา Environment ปัจจัยพื้นฐานครอบคลุม มีปริมาณเพียงพอทันสมัยเหมาะสม ศาสตร์และศิลป์ต้องสมดุล Budget เพียงพอครอบคลุมปัจจัยพื้นฐาน

นักเรียน/นักศึกษา

หลักสูตรอยากให้มีทั้งออนไลน์/ออฟไลน์ สามารถกำหนดและปรับเปลี่ยนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีให้เลือกมากขึ้น เป็นหลักสูตรที่สอนทักษะที่จำเป็นในการใช้ชีวิต ส่วนตัวนักเรียนเองอยากให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจตัวเอง และเข้าใจโลกได้ อยากให้ครูมีความใส่ใจที่จะให้นักเรียนได้รับในสิ่งที่นักเรียนต้องการ ระบบการบริหารควรเป็นแบบแนวราบเพื่อมีความรวดเร็ว อยากเห็นสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเป็นพื้นที่ปลอดภัย

องค์ประกอบสำคัญ

คือ Government Policy / หลักสูตร,ครู,นักเรียน / การกระจายอำนาจ

ผู้ปกครอง

วางเป้าหมายการศึกษาให้ชัดเจน เป็นทิศทางเดียวกันของทุกภาคส่วน เปิดพื้นที่ให้เด็กค้นหาตัวเองอย่างหลากหลาย เห็นความร่วมมือของทุกภาคส่วนและทุกระดับเป็นแนวราบ อยากให้เด็กค้นหาตัวเองให้มากขึ้น มีจิตสำนึกถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม

องค์ประกอบสำคัญ

คือ ทุกคนมีส่วนร่วม / เป้าหมายต้องมาที่หนึ่ง / พ่อแม่สำคัญที่สุด / เชื่อมั่นในตัวเด็กว่าเขาเรียนรู้ได้ / การเรียนรู้ All life

ผู้บริหารสถานศึกษา

ทุกภาคส่วนมีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งหมด อยากเห็นภาพการศึกษาที่เท่าเทียม ถ้าสร้าง Eco System ที่ตอบโจทย์ได้ก็จะเกิดสิ่งที่เป็น Life Long Learning เด็กจะยอมรับความแตกต่าง เกิดการเห็นใจกันตามมา

องค์ประกอบที่สำคัญ

ความร่วมมือจากผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด / ความเป็นมืออาชีพ / ความทันสมัย

ผู้ประกอบการ

อยากเห็นเด็กมีความสามารถในการเข้าถึง Digital Education ดี ๆ ได้มากขึ้น พร้อม ๆ กับการเรียนรู้ที่เป็นแบบ Physical Context ครูควรทำหน้าที่ Facilitate Consult Mentor โรงเรียนควรอำนวยความสะดวกให้กับ Digital Education ให้เกิดเป็นความสามารถในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่สำคัญ

Digital Content / Physical Context (ครู,สถานที่,อุปกรณ์) / Platform / ระบบประเมิน / ผู้ปกครอง

อื่น ๆ (สังคม)

อยากให้เด็กได้มีการเรียนรู้ในสิ่งที่ตัวเองชอบ รู้ว่าตัวเองถนัดอะไร ระบบการศึกษาต้องให้ความรู้กับทุกคนที่เกี่ยวข้องกับเด็ก ครูควรต้องมีความเข้าใจเด็กในแต่ละช่วงวัย เข้าใจความแตกต่างและสนับสนุนอย่างเหมาะสมในแต่ละคน ให้มีทักษะในการใช้ชีวิต คิดได้และแก้ปัญหาได้สามารถประยุกต์ใช้และสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ มีคุณธรรมมีจิตเพื่อส่วนรวม มีเป้าหมายส่วนตัวและเป้าหมายที่จะทำเพื่อผู้อื่นและสังคม

องค์ประกอบที่สำคัญ

ครอบครัวและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง / นโยบายประเทศ

๔. TEP Market place

ร่วมเรียนรู้ แบ่งปันประสบการณ์ แลกเปลี่ยนมุมมอง ต่อยอดความรู้จากเครือข่าย

เวทีนำเสนอแนวคิดโครงการ และพูดคุยแลกเปลี่ยนกับ ๑๒ องค์กรของคนรุ่นใหม่
ที่อาสาร่วมเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย

คุณเรืองโรจน์ พูนผล

จาก บริษัท สตอร์มเบรกเกอร์ เวนเจอร์ จำกัด

Founder of StormBreaker Venture Co., Ltd. and Chairman of Kasikorn Business Technology Group (KBTG)

“EdTech landscape in SEA and APAC: Challenges and Opportunities”

Storm Breaker Venture เป็นโครงการบ่มเพาะผู้ประกอบการด้านการศึกษา ที่เกิดจากความตั้งใจที่อยากจะปฏิวัติการศึกษาไทยโดยนำเทคโนโลยีมาพัฒนาระบบการศึกษาในยุคดิจิทัลซึ่งตลาดการลงทุนใน EdTech ถือว่าเป็นเทรนด์ที่นักลงทุนกำลังจับตามอง และมีแนวโน้มเติบโตอย่างก้าวกระโดด โดยในอนาคต แนวโน้มของ EdTech ยังคงโฟกัสไปที่ตลาดใหญ่ ๆ เช่น ภาษาอังกฤษหรือการฝึกอบรมด้านภาษา, Professional Reskilling, Personalized Learning Pathway, Career Accelerator และจะเริ่มมีการนำเทคโนโลยีระดับสูงที่มีความซับซ้อน (Deep Tech) มาใช้งาน เช่น AI (Artificial Intelligence) ปัญญาประดิษฐ์ และแมชชีนเลิร์นนิง (Machine Learning), Mixed Reality และ IoT รวมถึงเทคโนโลยีการเรียนรู้ที่เกี่ยวกับกระบวนการคิด (Cognitive Learning) มาใช้ใน EdTech Startups รุ่นใหม่ๆ ซึ่ง EdTech Ecosystem ไทยยังคงอยู่ในขั้นเริ่มตั้งไข่ จึงยังมีโอกาสอีกมาก

คุณนัทินี แซ่โฮ

จาก EdAbler Head of Studio/ EdAbler

“Technology กับการศึกษา การพัฒนาทั้งคุณภาพและความเท่าเทียม”

Technology ช่วยเรื่องความเท่าเทียมและคุณภาพของการศึกษาได้อย่างไร และกำลังถูกใช้อย่างไรทั่วโลกเพื่อที่จะช่วยเรื่องการศึกษา ประเทศไทยมีการใช้ Technology มากน้อยขนาดไหน ใครอยากจะมาช่วยการศึกษาผ่านการสร้าง Technology มาคุยกันได้

คุณพริมา เพชรภักดิ์

จาก บริษัท เอ็ดไวซอรี จำกัด (EdVISORY Co., Ltd.)

Co-founder และ CFO ของ EdVISORY Co., Ltd. และ Project Manager โครงการ WE Space

“ชีวิตคือการเดินทาง เราพร้อมที่จะใช้ชีวิตอย่างเต็มที่หรือยัง”

ปัญหา การว่างงานในเด็กจบใหม่ การที่ทักษะและองค์ความรู้ไม่ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน ภาวะเครียดและซึมเศร้าในวัยรุ่นไทย ซึ่งปัญหาต่างๆ ส่วนหนึ่งมาจากการที่เด็กไทยไม่รู้จักตนเอง ไม่มีการวางแผนชีวิตที่เหมาะสม

แนะนำ WE Space (Work and Education Space for All) พื้นที่ ที่จะให้ทุกคนได้เป็นตัวของตัวเอง ได้ออกแบบชีวิต เป้าหมาย และพัฒนาตนเองในแบบที่อยากเป็น สรุป เรื่องชีวิตออกแบบได้

คุณร่มเกล้า ช่างน้อย

จาก insKru

ครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนมัธยมวัดดุสิตาราม

“ภาวะแห่งความสุข”

ภาวะที่ครูทุกคนต้องเจอในโรงเรียน และวิธีการเปลี่ยนภavnนั้นให้กลายเป็นความสุข รวมถึงภาวะที่เราสร้างขึ้นเอง เช่น จะทำอะไรให้เด็กรักวิชาเรามากขึ้น ทั้งที่จริง ๆ แล้วเราไม่จำเป็นต้องทำถึงขนาดนั้น และจะยกตัวอย่างเป็นแผน ๑ หน้าซึ่งได้รับความช่วยเหลือจาก inskru จนสามารถทำให้ผมเก็บข้อมูลปัญหา และเผยแพร่แผนจนมีคนนำไปใช้ได้จริงแล้ว

คุณนรุตม์ วสุนธราภาศ

จาก Anacoach by Tact

Co-founders Tact social consulting

“ทำได้ หรือ ได้ทำ”

พูดถึงเรื่องราวของการพัฒนาการศึกษาด้วยการสร้าง Grit และ Growth Mindset ในน้องๆ ระดับชั้น ม. ปลาย ให้น้องๆ ได้กล้าคิด กล้าทำ เพื่อนำไปสู่การที่น้องจะสามารถทำได้ดีที่สุดในเรื่องของตัวเอง เชื่อ และเพื่อให้น้องๆ นำความมั่นใจไปประยุกต์ใช้ในเรื่องการศึกษาในหลักสูตรได้ต่อไป โดยจะยกตัวอย่างและกระบวนการที่ใช้ ตัวอย่างความสำเร็จ และจุดที่ต้องพิจารณาเพื่อนำ Grit และ Growth Mindset ไปประยุกต์ใช้ รวมถึงแผนการและเป้าหมายในอนาคต

คุณสรวิศ ไพบูลย์รัตนากร

จาก Saturday School

ผู้ก่อตั้ง Saturday School

“เมื่อเราเชื่อว่าเด็กทุกคนมีความสามารถและเชื่อในพลังของการมีส่วนร่วมของทุกคนในสังคม”

ความเชื่อของ Saturday School การแสดงศักยภาพของเด็ก แบ่งปันมุมมองของเด็กและครูอาสา ภาพที่ Saturday School อยากจะเห็น และ แผนการดำเนินงานในอนาคต

คุณนรินทร์ จิตต์ปราณีชัย (วิน)

จาก a-chieve

ผู้ร่วมก่อตั้งธุรกิจเพื่อสังคม a-chieve (อ่านว่า "อาชีฟ")

“ทำยังไงเราถึงจะเจอ อาชีฟที่ใช่ ชีวิตที่ชอบ”

เล่าทฤษฎีการเปลี่ยนแปลง และ Journey การค้นพบตนเองและเป้าหมาย Case ของเหล่าน้องๆ ที่เติบโตจากการผ่านกระบวนการ Case การเปลี่ยนแปลงครูแนะแนวในระบบ จนครูไปสร้างการเปลี่ยนแปลงในห้องแนะแนวและเครื่องมือที่เราจะพัฒนาต่อไป

ดร.นรรธพร จันทร์เฉลี่ย เสริบุตร

จาก Starfish Education Foundation

CEO, Starfish Education Foundation (USA)

“เตรียมความพร้อมเด็กไทยวันนี้ สำหรับวันพรุ่งนี้”

การเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วมีผลต่อการใช้ชีวิตส่วนตัว การทำงาน และการเรียน ข้อมูลและความรู้ใหม่เกิดขึ้นทุก ๆ วินาที เด็ก ๖๕% ที่เข้าชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในวันนี้ จะประกอบอาชีพที่ยังไม่เคยมีมาก่อน (World Economic Forum, ๒๐๑๗) เราต้องเตรียมตัวเด็กไทยยังไงให้ประสบความสำเร็จในชีวิตส่วนตัว และการทำงาน

การศึกษาที่ดีต้องเปิดโอกาสให้เด็ก ได้ค้นพบความชอบ ความถนัด และศักยภาพของตนเอง มุ่งเน้นการเรียนรู้จากโลกจริง (real world learning) พัฒนาทักษะ และสมรรถนะเป็นรายบุคคล

“Starfish” เป็นชื่อเรียกสั้นๆ ของมูลนิธิ และกิจการเพื่อสังคม ที่มีภารกิจในการมอบโอกาสให้กับเด็กทุกคนที่อยู่ในประเทศไทย ได้เข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ผ่าน ๓ โครงการ คือ Starfish Maker, โรงเรียนบ้านปลาดาว และ Starfish Labz

คุณพิริยะ กุลกาญจนาชีวิน

จาก TEDxBangkok

License holder : TEDxBangkok

“เปลี่ยนห้องเรียนให้เป็นพื้นที่ปล่อยของ by TED Club”

สรุปองค์ความรู้สำคัญของเวทีแรงบันดาลใจระดับโลกอย่าง TEDx ที่เรียกว่าศาสตร์ Curation หรือ การฟัง-ฟัง-ฟัง-ฟัง-ฟัง และนำเสนอไอเดียอย่างสร้างสรรค์ ที่นำมาสู่โครงการ TED Club by TEDxBangkok ที่นำองค์ความรู้นี้มาส่งต่อ ดิดอวูร์ให้กับคุณครูเพื่อใช้สร้างพื้นที่ปล่อยของ โซวโอเดียให้กับเด็กนักเรียนไทย ทั่วประเทศ

คุณธนิต แคล้วโยธา

จาก Teach For Thailand

เจ้าหน้าที่ฝ่ายองค์กรสัมพันธ์ มูลนิธิทีช ฟอร์ ไทยแลนด์

“โครงการผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับระบบการศึกษาไทย”

ปัญหาการศึกษาของประเทศไทยในกลุ่มโรงเรียนขยายโอกาสเป็นรากลึกที่ประกอบไปด้วย ๓ ปัจจัยหลัก ได้แก่ โครงสร้างเศรษฐกิจสังคม ระบบการศึกษา และความเชื่อ ซึ่งหากต้องการแก้ไขให้สำเร็จ

คุณวรุตม์ นิมิตยนต์ และ คุณแดนไท สุขกำเนิด

จาก Deschooling Game

“Game บนจุดตัดของการเรียนรู้”

เล่าเรื่องจุดตั้งต้นของที่มาของ Deschooling Game และการนำเกมไปสร้างพื้นที่เพื่อการพูดคุย ถกเถียง แลกเปลี่ยน ที่มากกว่าแค่ห้องเรียน

คุณธวัชรักษ์ ปัญญางาม

จาก School of Changemakers

Partnership Director ของ School of Changemakers ธุรกิจเพื่อสังคมที่สนับสนุนให้คนรุ่นใหม่ริเริ่ม สร้างการเปลี่ยนแปลงแก้ไขปัญหาสังคม

“Changemaker Skills ทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ ๒๑”

เด็กในยุคปัจจุบัน เติบโตมาในโลกที่มีความแตกต่าง หลากหลาย การเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว วิธีการแก้ปัญหาแบบเดิมๆ ไม่สามารถเท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้ เราพบว่า ๖๐% ของงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ไม่มีอยู่ ณ วันนี้ พ่อแม่ ผู้ปกครอง และคุณครู ต่างเป็นบุคคลสำคัญ ที่จะช่วยกันสร้างทักษะนักสร้างการเปลี่ยนแปลงให้พวกเขาตั้งแต่ยังเด็ก เพื่อให้สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

คุณพฤษี พหลกุลบุตร

จาก ก่อการครู

Director ของกลุ่มละครมะขามป้อม วิทยากรและนักการศึกษา

ผู้ร่วมก่อตั้งชุมชนแห่งการเรียนรู้ก่อก่อการครูและมหา'ลัยเถื่อน

“ก่อก่อการครู : สร้างครูบันดาลใจจุดไฟการเรียนรู้”

เกี่ยวกับก่อก่อการครู : คณะวิทยากรการเรียนรู้ และศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รวมถึงเครือข่ายองค์กรภาคี ร่วมกันทำ "โครงการก่อก่อการครู" เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงให้กับการศึกษาไทย โดยโครงการจะมุ่งทำงานกับครู ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญของระบบการศึกษา ทั้งยังเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (change agent) และเป็นจุดคานงัดของระบบการศึกษา เป้าหมายหลัก ๓ ข้อ ของโครงการ คือ (๑) การสร้างครูผู้นำการเปลี่ยนแปลง เราตั้งเป้าไว้ที่ครู ๕,๐๐๐ คน จากครูทั้งหมด ๕๐๐,๐๐๐ คน ทั่วประเทศ ภายในระยะเวลา ๕ ปี (๒) สร้างพื้นที่การเรียนรู้ใหม่ คล้ายกับชุมชนการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (professional learning community-PLC) แต่เราอยากทำให้พื้นที่นี้มีชีวิตชีวา เพื่อให้ครูมาพบเจอ และเติมพลังซึ่งกันและกัน (๓) ให้แนวทางการสร้างครูผู้นำ

๕. นำเสนอผลสรุปแนวทางการขับเคลื่อนการศึกษาจาก ๗ ประเด็นหลัก โดยตัวแทนแต่ละประเด็น

ดำเนินการโดย ดร.อุดม หงส์ชาติกุล

ผู้ก่อตั้งและประธานเจ้าหน้าที่บริหาร Founder & CEO Social Lab Thailand

ประเด็นที่ ๑ : หลักสูตรการศึกษา

หลังจากได้ปรึกษาหารือกันทำให้ทราบว่า การศึกษาต้องเปลี่ยน เพราะโลกเปลี่ยน ปัจจุบันนี้สังคมไทยมีปัญหาบัณฑิตไม่มียานทำ เพราะมีเทคโนโลยีเข้ามา Disrupt ในภาคการทำงานก็ขาดแคลนแรงงานเนื่องจากผลกระทบของสังคมสูงวัย ทำให้เราต้องตั้งคำถามว่าเด็กควรเตรียมความพร้อมแบบไหนเพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ ที่ผ่านมการศึกษาไทยมุ่งเน้นแค่องค์ความรู้เข้า เด็กทำงานไม่เป็น จึงต้องเน้นที่หลักสูตรฐานสมรรถนะ และพฤติกรรมบ่งชี้ โดยทั้งหมดนี้ต้องเกิดจากความร่วมมือ ต้องเปลี่ยน Mindset ของผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และผู้ที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อให้การศึกษาไทยขยับไปข้างหน้าได้

ประเด็นที่ ๒ : โรงเรียน

หลังจากที่ได้มีการWorkshop ทำให้เห็นภาพความรู้สึกของผู้ที่อยู่ในระบบการศึกษาว่า จากหลักสูตรของระดับชาติมาถึงโรงเรียน มันส่งผลอะไรต่อโรงเรียน หลักสูตรเป็นตัวกำหนดบทบาทของโรงเรียน เพราะโรงเรียนอยู่ในระบบ โรงเรียนจึงต้องมีกรอบ เห็นว่าการจัดการสอนที่เหมาะสมแต่ละช่วง ในแบบเดิมถือไม่ใช่แนวทางที่ผิด แต่ทุกวันนี้โลกเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา หากเรายังยึดวิธีการเรียนการสอนแบบเดิม ก็คงไม่เหมาะสม เราจึงต้องสร้างการศึกษาที่ตอบโจทย์ ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือ active learning โรงเรียนต้องเข้าใจว่าสิ่งใดที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องกังวล ซึ่งก็คือ หลักสูตร การเรียนการสอนที่มีศักยภาพของตนเองบนต้นทุนที่โรงเรียนมี ผู้บริหารต้องกล้าเปลี่ยนแปลง ไม่มีใครรู้เรื่องโรงเรียนดีเท่าผู้บริหารและครู เพราะฉะนั้น ผู้บริหารและครูจะต้องกล้าเปลี่ยนแปลง กล้าออกแบบ กระบวนการเรียนและการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนของตนเอง ต้องผ่านการร่วมแรงร่วมใจกัน ว่าทิศทางควรเป็นแบบไหนและต้องเชื่อมโยงกับโลกความเป็นจริงด้วย คนรุ่นใหม่ต้องสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ได้อย่างตอบโจทย์สังคม รู้ลึก รู้จริงในสิ่งที่ลุ่มหลง สามารถทำงานเป็นทีมได้อย่างมีความสุข

คนรุ่นใหม่และคนรุ่นเก่าต้องเชื่อมต่อระหว่างแนวคิดเรื่องการศึกษา วัฒนธรรม คุณธรรม เข้ากับ เทคโนโลยี จัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนได้กระทำจริง ได้รู้รอบด้าน และต้องเริ่มจากผู้อำนวยการ , ครูก่อน โรงเรียนต้องเป็น active school ครูต้องปลูกฝังพื้นฐานสำคัญด้านวินัย คุณธรรม เทคโนโลยี และ Critical thinking

ประเด็นที่ ๓ : ระบบผลิตและพัฒนาครู

การพัฒนาาระบบผลิตครู ต้องเริ่มจากการคิดว่าใครจะเรียนครู กระบวนการที่จะมาเรียนครูควรทำอย่างไร จากที่เราได้คุยกัน ประเด็นแรก กระบวนการที่จะผลิตครูต้องเข้มข้น พิถีพิถัน เช่น การเตรียมเด็ก ตั้งแต่มัธยม ใครที่อยากเป็นครูก็คัดเข้ามาเรียนในระบบปิด เป็นกระบวนการที่ประกันการมีงานทำให้มีสัดส่วน ๖๐:๔๐ พัฒนาระบบการผลิตครูที่ยึดโยงกับการใช้บริบทของพื้นที่เป็นฐาน (Area-Based Teacher Training) ว่าต่อไปความจำเป็นที่จะทำให้เด็กเป็นนักเรียนแห่งการเรียนรู้ ทุกวันนี้สถาบันผลิตครู ยังไม่มีความพร้อม ไม่มีประสิทธิภาพ ระบบฝึกหัดครูจึงต้องสำคัญและต้องทำให้ได้ ตอนนี้ยังไม่มีหน่วยงานไหนที่สามารถทำได้ ทำอย่างไรอาจารย์ที่จะมาสอนครูถึงจะเปลี่ยนทัศนคติ เพราะฉะนั้นสิ่งนี้จึงสำคัญ และ กระบวนการผลิตครู จึงต้องมีห้องเรียนที่หล่อหลอมการเรียนรู้ ฝึกให้ครูสามารถเป็นโค้ชให้ได้ มีระบบ พัฒนาครูผู้ช่วยให้มีประสิทธิภาพ จึงเกิดการรวมตัวของ ๑๐ มหาวิทยาลัยมาร่วมเป็นอาสาสมัครในการนำร่องนวัตกรรมการผลิตครู นอกจากนี้ยังต้องเปลี่ยนแนวคิดของผู้บริหาร รวมกลุ่มผู้บริหาร รวมกลุ่มครู รวมกลุ่มการเปลี่ยนอาจารย์ในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ใหม่ คือต้องพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง พัฒนาครูของครู พัฒนาผู้บริหาร

ประเด็นที่ ๔ : ปฐมวัย

รากฐานที่สำคัญของการศึกษาต้องเริ่มที่ปฐมวัย เพราะฉะนั้นหากว่าภูมิทัศน์ของปฐมวัยเปลี่ยนแปลง ปฏิรูปการศึกษาจะต้องสำเร็จแน่นอนเพราะปฐมวัยคือรากฐานที่สำคัญของการศึกษา และสิ่งที่ทำให้เราเชื่อมั่นว่าภูมิทัศน์ เรื่องแรก สมรรถนะของเด็กปฐมวัย เรามีสมรรถนะของเด็กปฐมวัยที่เชื่อมต่อกับปฐมศึกษา ต่อไปคือองค์ความรู้เรื่องของทักษะสมอง EF มีการพิสูจน์แล้วว่า ศักยภาพสมองของมนุษย์คือสมองส่วนหน้า และช่วงเวลาที่สมองส่วนหน้าจะพัฒนาได้ดีที่สุดคือช่วงของปฐมวัย เรื่องที่สามคือเรามีแนวร่วมที่เป็นคานงัดสำคัญที่แข็งแรง เรามีทีมแพทย์ พยาบาล เรามีองค์กรเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานสภาคนบิตครุศาสตร์ วิทยาลัยชุมชน และสถาบันราชภัฏมาร่วมกันเป็นภาคีที่แข็งแรง ไม่ใช่แค่ปฐมวัยที่ต้องมีความรู้เรื่องสมอง EF ครูต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนของตนเอง

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของ พรบ.การพัฒนาเด็กปฐมวัย ๒๕๖๒ มียุทธศาสตร์และหลักการขับเคลื่อนที่ประสบความสำเร็จแล้วจริง คือ EF Ecosystem และ Child Development Ecology เราเปลี่ยน Mindset เป็นทุกคนเอาเด็กตั้งและมองตัวเด็ก ว่าเราจะทำอะไรกับเด็ก ทำได้มากแค่ไหนดึงพาร์ทเนอร์มาช่วยกันทำเพื่อให้เด็กเติบโตอย่างองกงาม ทุกคนร่วมมือกัน มีความมุ่งมั่น ความหวัง ตั้งใจร่วมมือกันการขับเคลื่อนปฏิรูปการศึกษาของเด็กไทย

ประเด็นที่ ๕ : พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

พื้นที่นวัตกรรมการศึกษาเป็นภาพใหม่ของการศึกษาที่มีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน มาจัดการเรียนรู้แบบใหม่ มีแนวคิดจากการผลักดันของ กระทรวงศึกษาธิการ ภาคีเพื่อการศึกษา จนเกิด พรบ. พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ๒๕๖๒ มีสามด้านคือ ๑. ปรับการเรียนเปลี่ยนการสอน ๒. เปลี่ยนการบริหารจัดการการทำงาน เพิ่มอิสระให้โรงเรียนนำร่อง ๓. เปลี่ยนบทบาทของพ่อแม่ ผู้ประกอบการ ให้ค้ำมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของการศึกษา การที่โรงเรียนจะเปลี่ยนต้องมืองค์ประกอบหลายอย่าง เริ่มจากผู้อำนวยการต้องไม่นิ่งเฉย และพยายามหาวิธีการ ต้องสร้างความมีส่วนร่วมโดยการดึงครูและพ่อแม่มาร่วมออกแบบการเรียนการสอน ออกแบบนวัตกรรมใหม่ ๆ หลังจากมีพื้นที่นวัตกรรมศึกษาก็ถือว่าดีขึ้น แต่ยังมีเรื่องของการจัดสรรบุคลากร การจัดการงบประมาณที่ยังมีปัญหา จึงทำให้เราร่วมกันคิดว่า ต้องเริ่มจากระดับพื้นที่จนถึงระดับนโยบาย การที่จะทำให้พื้นที่นวัตกรรมสำเร็จ ต้องมีปัจจัย อย่างแรกคือใจ ทุกคนต้องมีหัวใจที่มีความเชื่อร่วมกัน คนทุกคนต้องรู้สึกว่าเป็นเจ้าของการศึกษา โดยเฉพาะคนในพื้นที่ อย่างที่สองคือการมีส่วนร่วม ทุกภาคส่วนต้องมีบทบาท โรงเรียนควรมีวัฒนธรรมการทำงานแบบใหม่ เช่นการกินข้าวคุยกัน เตะบอลร่วมกัน ร่วมคุยกันถึงประเด็นการแก้ปัญหาในโรงเรียน สุดท้ายคือต้องมีปัจจัยที่เอื้อ คือกฎหมาย เราต้องช่วยกันปลดล็อก และงบประมาณ เงินไม่ใช่สิ่งสำคัญแต่สามารถสร้างขวัญและกำลังใจให้สามารถทำงานต่อไปได้

ประเด็นที่ ๖ : การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

เมื่อเราพูดถึงสภาพการจ้างงานของประเทศไทยหรือวิกฤตความต้องการกำลังคนของประเทศไทย ปัจจุบันเด็กเกิดน้อยลง แรงงานน้อยลง ในขณะที่เดียวกันภาคเอกชนก็หาแรงงานยากมาก และงานระดับล่างเด็กไทยก็ไม่ทำเช่นกัน เช่นอาชีพประมง พนักงานร้านอาหาร ต้องให้ต่างดาวมาทำแทน จริงๆ แล้วอัตราการว่างงานของคนไทยไม่ถือว่าอยู่ในจุดต่ำ แต่มีเด็ก ๐.๙% ที่จบปริญญาตรีตกงาน สาเหตุเพราะจบมาจากสาขาที่ไม่ได้มีความต้องการในตลาดแรงงาน หรือเด็กบางคนก็จบสูงแต่ไปทำงานที่ต่ำกว่าวุฒิและเด็กที่ทำงานอยู่ที่บ้านไม่ได้มีรายได้ประจำ ซึ่งประเทศเหล่านี้ก็ถือเป็นปัญหาที่ภาคเอกชนให้ความสำคัญและหาแนวทางแก้ไข โดยแนวทางแก้ไขคือการพัฒนาระบบการเรียนรู้และส่งเสริมโครงการผลิตและพัฒนากำลังคน เริ่มจากการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (Work base learning) เด็กควรจบมาแล้วสามารถปฏิบัติงานได้เลย ไม่ควรมาเรียนในสถานประกอบการอีก จะต้องมีความร่วมมือในการออกแบบหลักสูตรและทำงานร่วมกันของสถานศึกษาและภาคเอกชน

สุดท้ายคือการผลักดันโครงการทวิภาคี เน้นระดับ ปวช. ปวส. เพราะความต้องการของตลาดแรงงานในโลกอนาคต สัดส่วนของ ปวช. ปวส. ยังต้องการอีกมาก และเราเชื่อว่าทวิภาคีจะตอบโจทย์ในเรื่องของการที่เด็กจบมาแล้วจะสามารถทำงานได้จริง เช่น มิตรผล เบทาโกร เอสซีจี ที่เด็กสามารถเรียนไปด้วย ฝึกการปฏิบัติงานไปด้วย ใช้เครื่องมือเป็น จบมาทำงานได้เลย ผลักดันและส่งเสริมโครงการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศรูปแบบใหม่ให้เกิดผลในวงกว้าง เช่น การจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี ส่งเสริมให้มีการ Reskill และ Upskill แรงงานทั้งในและนอกระบบ ควรช่วยกันสนับสนุน ประชาสัมพันธ์ (PR) + ให้คำแนะนำ (Mentor) + สร้างโมเดลต้นแบบ (Excellence Model) และควรได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ

หลังจากนี้แต่ละฝ่ายจะมีการเดินหน้ากันอย่างไร ?

ประเด็นที่ ๑ : หลักสูตรการศึกษา

สิ่งสำคัญคือกระบวนการ เราต้องมาคุยและตกผลึก นำร่อง ว่าหลักสูตรสมรรถนะนี้ ถ้าเอามาใช้แล้วจะแนะนำอย่างไร ปรับอย่างไร ทดลองต่อไป

ประเด็นที่ ๒ : โรงเรียน

ถึงเวลาที่เราจะเป็นเจ้าของกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน ถึงเวลา Active learning ถึงเวลาที่เราจะต้องออกแบบการเรียนรู้ด้วยตัวเอง เริ่มจากการตั้งคำถามว่าเราจัดการศึกษาเพื่ออะไร คำตอบคือต้องการสร้างพลังของบ้านเมือง สร้างพลเมืองประชาธิปไตย ตื่นรู้ รับผิดชอบ รู้เท่าทัน และสิ่งที่เกิดขึ้นเหล่านี้ได้ต้องสร้าง Active school , Active leaning , Active teacher , Active student

ประเด็นที่ ๓ : ระบบผลิตและพัฒนาครู

เราต้องเพิ่มระบบคณบดี ครุสภา จับมือกับเอกชนที่เป็นภาคีที่ให้ความสนใจ และเริ่มต้นการทำงานและนำมาปรับ และมุ่งเป้าพัฒนาผู้อำนวยการ พัฒนาคูรู เปลี่ยนคณาจารย์ในครุศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ให้เหมือนแนวทางบัณฑิตพันธุ์ใหม่

ประเด็นที่ ๔ : ปฐมวัย

ขยายเครือข่ายให้ใหญ่ขึ้นไปอีก จับมือกัน ทำงานร่วมกันด้วยความเข้มแข็ง และการสื่อสารภายใน เครือข่ายให้เห็นความก้าวหน้า และออกสู่ภาคประชาสังคม นั่นคือบทบาทของTEP ทำให้ทุกคนรู้ว่ารากฐาน ที่สำคัญของการปฏิรูปการศึกษาคือปฐมวัย

ประเด็นที่ ๕ : พื้นที่นวัตกรรมการศึกษา

TEP จะก้าว ๓ อย่าง คือ ๑. ต้องมีแพลตฟอร์มให้ทุกคนเข้าถึงการศึกษา ๒. ต้องสื่อสารสร้างความเข้าใจ ๓. ต้องรวบรวมประเด็นปัญหาอุปสรรคของโรงเรียน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขและเชื่อมต่อกับภาครัฐบาล

ประเด็นที่ ๖ : การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง

พยายามประชาสัมพันธ์และทำให้หน่วยงานเอกชนตระหนักถึงหน้าที่ในการมีส่วนร่วมของการศึกษา ที่ผ่านมาก็มีการเปิดทางให้เอกชนมีส่วนร่วมอยู่มาก แต่ประเด็นคือเกือบทุกโครงการต้องเป็น บริษัทใหญ่ ๆ ร่วม ขณะเดียวกันที่ยังมีบริษัทขนาดกลางไปจนถึงขนาดเล็ก ที่อยากช่วย แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร และจะเอาแรงงานที่ไหนไปทำ แต่สิ่งที่คิดว่าจะทำให้ได้คือ ทำอย่างไรที่จะถอดบทเรียนให้ได้ และผลักดันให้เกิด พรบ.ทวิภาคี เอกชนต้องมามองว่าจะทำอย่างไรที่จะช่วยเหลือและมีส่วนร่วมให้เกิดประโยชน์กับการศึกษา และต้องประชาสัมพันธ์ให้เอกชนทราบข้อมูลเหล่านี้

สรุปภาพรวม โดย ดร.อุดม หงส์ชาติสกุล : จากที่เราอยู่ในโลกที่ เปลี่ยนไว ไม่แน่นอน ซับซ้อน คลุมเครือ ความสามารถมองเห็นภาพใหญ่ ความเชื่อมโยงต่าง ๆ ตระหนักรู้ว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของระบบตนเองเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาไทย การคิดเชิงระบบ หัวใจสำคัญของการคิดเชิงระบบทำให้เราเจาะลึกลงไปเห็นปัญหา โครงสร้างของปัญหา และภาพใหม่ของการศึกษาไทยต้องมีการคิดเชิงระบบ ต้องแยกมุมมอง ภาพใหม่การศึกษาไทย ต้องมีนักเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครอง ผู้ประกอบการ ผู้มีอำนาจเชิงนโยบาย สังคม ชุมชน ทุกคนต้องมีส่วนร่วมและร่วมกับเป็นเจ้าของการศึกษาไทย **“ความร่วมมือมิใช่เป็นเพียงข้อตกลง หรือสัญญาที่จะร่วมมือกัน ความร่วมมือที่แท้จริงคือการกระทำ การลงมือทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งในโครงการใด โครงการหนึ่งโดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์**

๖. เสนอข้อคิดเห็นต่อแนวทางการขับเคลื่อน

โดย นพ.ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์
รองประธานคณะกรรมการภาคีเพื่อการศึกษาไทย

นพ. ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ กล่าวว่า การบูรณาการการศึกษาเพื่อสร้างมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ต้องทำอะไร หน้าทีของโรงเรียนคือสร้างคนดีให้บ้านเมือง การปฏิรูปมีวิวัฒนาการของมัน EDMUND BURKE กล่าวว่าลักษณะของการปฏิรูปต้องมี ๗ ปัจจัยที่สำคัญคือทำยังไงถึงจะทำให้ทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมจริง ๆ ท่ามกลาง Eco System ที่มี Rule of laws ประเทศต้องมีเสรี และมี Rule of laws ที่ดี นโยบายที่ดีถ้าอยู่ในมือคนที่มีปัญหา ก็เหมือนกับคัมภีร์ดีที่อยู่ในมือของพระเจ้า ดังนั้น กระทรวงหรือผู้มีอำนาจในนโยบายจะต้องมี Rule of laws ที่ดี ถ้าเราอยากให้เด็กเป็นคนดีสิ่งที่สำคัญ คือ School Climate = principal leadership + school governance ในขณะเดียวกันเมื่อเด็กเป็นคนดี ครูก็ต้องดีด้วย ทุกคนในห้องนี้สำคัญที่สุด เราต้องเริ่มขับเคลื่อนเองเป็นฟันเฟืองที่แข็งแรงโดยไม่ต้องรอส่วนกลาง “คนที่ยิ่งใหญ่ไม่ใช่คนที่ทำเรื่องใหญ่ให้เป็นเรื่องธรรมดา แต่คือคนที่ทำเรื่องธรรมดา แต่ทำอย่างยิ่งใหญ่”

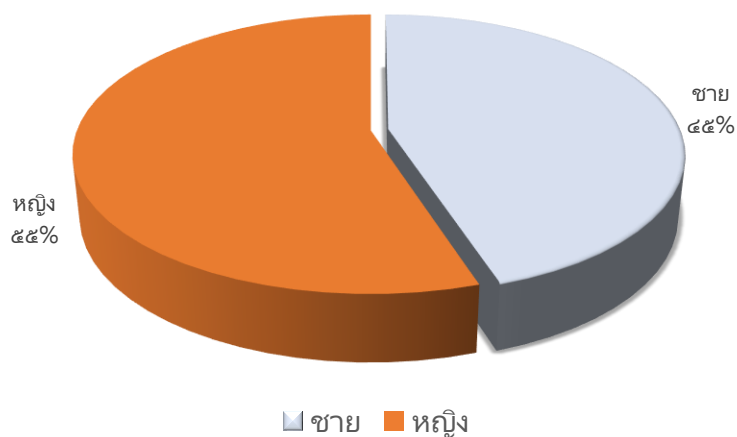
ส่วนที่ ๔

สรุปผลการประเมินความพึงพอใจต่อการจัดงาน

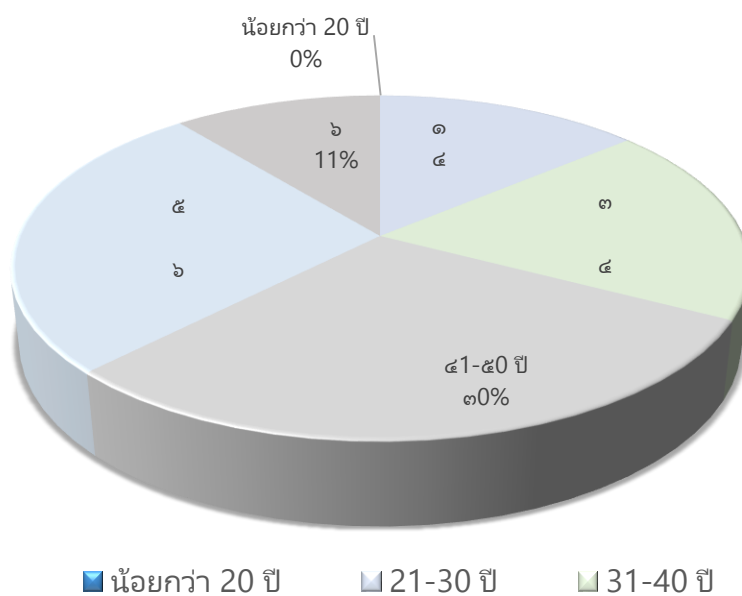
ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๕๖๕ คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ ๕๕ และกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุในช่วงระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๐ รองลงมาอยู่ในช่วงอายุระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี คิดเป็นร้อยละ ๒๗ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นคุณครู คิดเป็นร้อยละ ๔๑ รองลงมาเป็นผู้บริหารโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ ๑๗

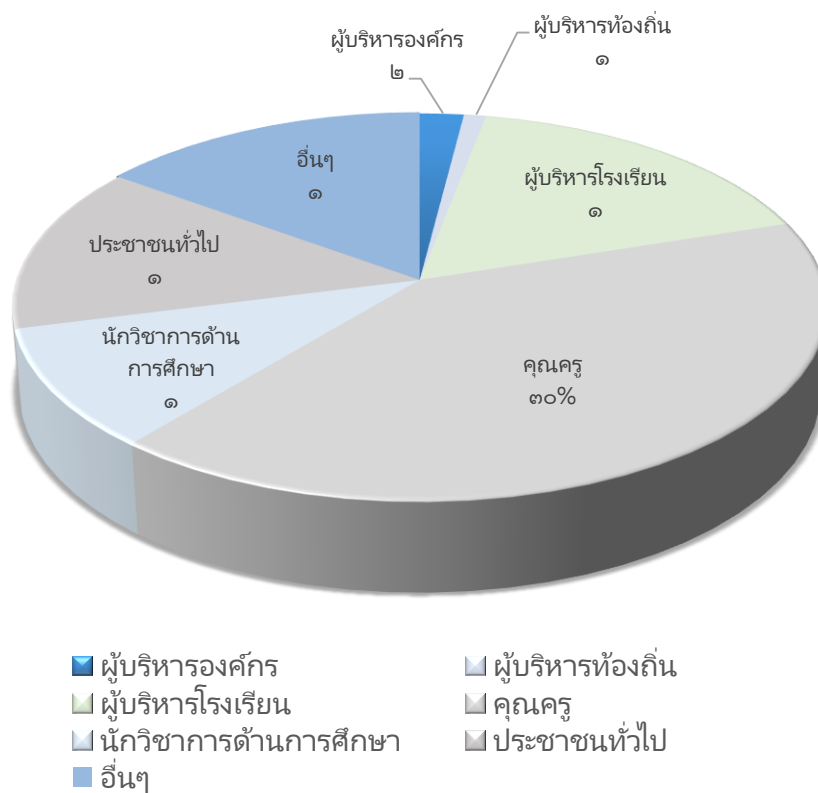
เพศผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	สัดส่วน
หญิง	๓๑๑	๕๕%
ชาย	๒๕๔	๔๕%
รวม	๕๖๕	๑๐๐%

ช่วงอายุ	ความถี่	สัดส่วน
น้อยกว่า 20 ปี	0	0%
21-30 ปี	๘๐	๑๔%
31-40 ปี	๑๐๕	๑๙%
๔1-๕๐ ปี	๑๖๘	๓๐%
๕๑-๖๐ ปี	๑๕๑	๒๗%
๖๐ ปีขึ้นไป	๖๑	๑๑%
รวม	๕๖๕	๑๐๐%

สถานะภาพ	ความถี่	สัดส่วน
ผู้บริหารองค์กร	๑๒	๒%
ผู้บริหารท้องถิ่น	๔	๑%
ผู้บริหารโรงเรียน	๙๖	๑๗%
คุณครู	๒๓๑	๔๑%
นักวิชาการด้านการศึกษา	๕๖	๑๐%
ประชาชนทั่วไป	๗๙	๑๔%
อื่น ๆ	๘๗	๑๕%
รวม	๕๖๕	๑๐๐%

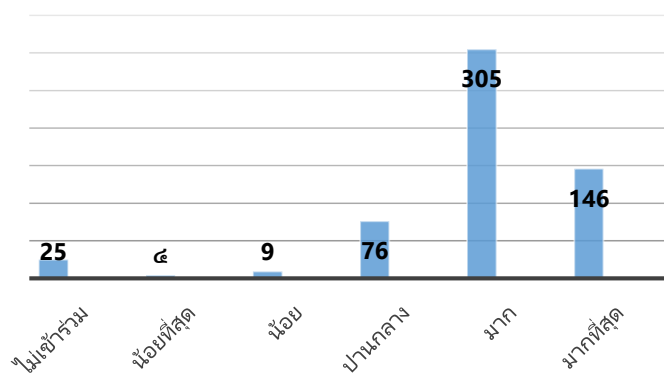
๑. ความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมปาฐกถาและกิจกรรม Talk ต่าง ๆ

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๒ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑.๑ TEP Direction “ภาพใหม่การศึกษา เพื่อการสร้างเสริมสมรรถนะเด็กไทย”

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๐๗ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

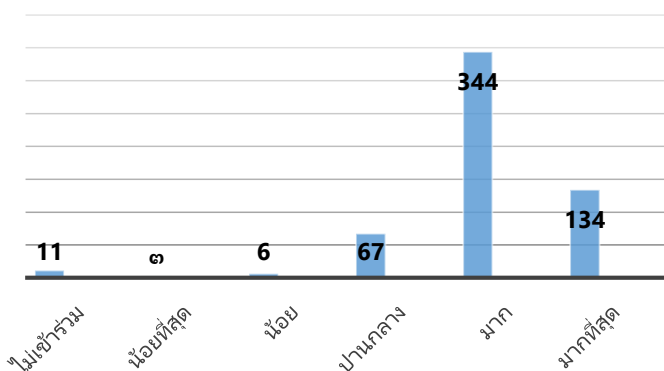
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๔๖	๒๖%
มาก	๓๐๕	๕๕%
ปานกลาง	๗๖	๑๓%
น้อย	๙	๒%
น้อยที่สุด	๔	๑%
ไม่เข้าร่วม	๒๕	๔%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๑.๒ TEP Talk “๕ แรงแบบตาลใจ สร้างสรรค์การศึกษาไทย”

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๐๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

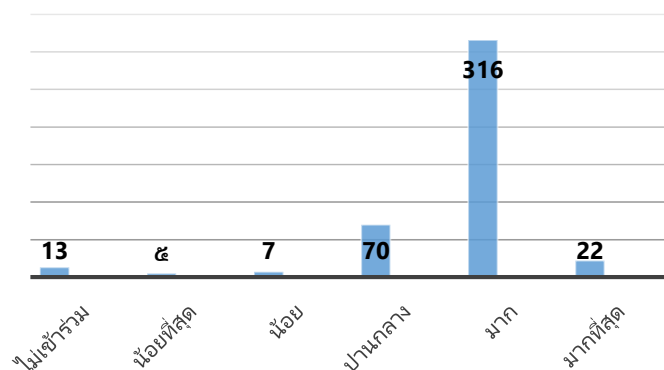
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๓๔	๒๔%
มาก	๓๔๔	๖๑%
ปานกลาง	๖๗	๑๒%
น้อย	๖	๑%
น้อยที่สุด	๓	๑%
ไม่เข้าร่วม	๑๑	๒%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๑.๓ TEP Sharing “ทิศทางการเปลี่ยนแปลงการศึกษาไทย”

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

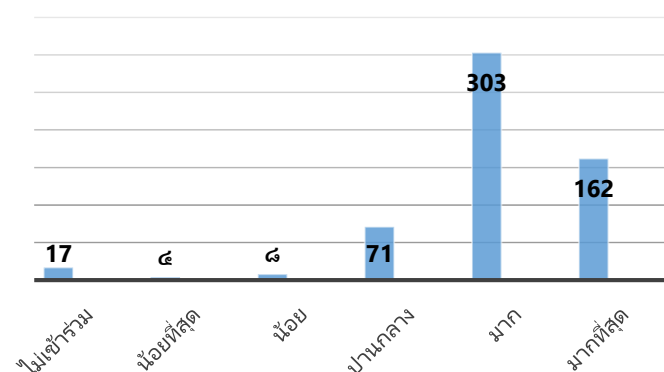
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๕๔	๒๗%
มาก	๓๑๖	๕๖%
ปานกลาง	๗๐	๑๒%
น้อย	๗	๑%
น้อยที่สุด	๕	%
ไม่เข้าร่วม	๑๓	๒ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๑.๔ TEP Vote “การศึกษาแบบไหนที่คนไทยต้องการ”

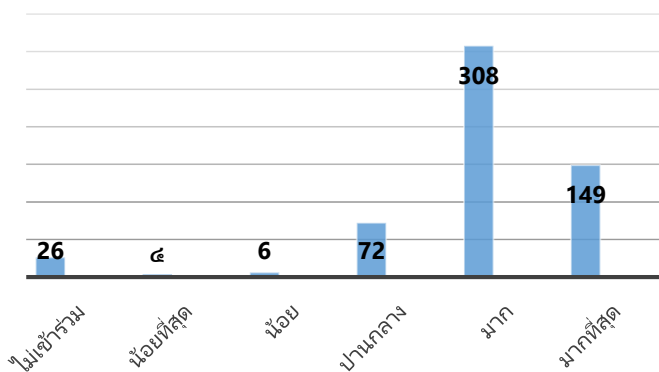
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๑ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๖๒	๒๙%
มาก	๓๐๓	๕๔%
ปานกลาง	๗๑	๑๓%
น้อย	๘	๑%
น้อยที่สุด	๔	๑%
ไม่เข้าร่วม	๑๗	๓ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

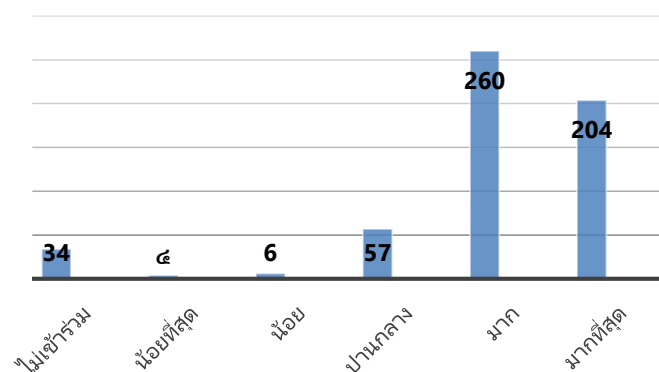
๑.๕ การนำเสนอผลสรุปแนวทางการขับเคลื่อนงานการศึกษาจาก ๗ ประเด็นหลัก
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๔๙	๒๖%
มาก	๓๐๘	๕๕%
ปานกลาง	๗๒	๑๓%
น้อย	๖	%
น้อยที่สุด	๔	๑%
ไม่เข้าร่วม	๒๖	๕ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๑.๖ ปาฐกถาพิเศษ “เด็ก เยาวชนไทย...ศักยภาพประเทศไทย”
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๓ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๐๔	๓๖%
มาก	๒๖๐	๔๖%
ปานกลาง	๕๗	๑๐%
น้อย	๖	๑%
น้อยที่สุด	๔	๑%
ไม่เข้าร่วม	๓๔	๖ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

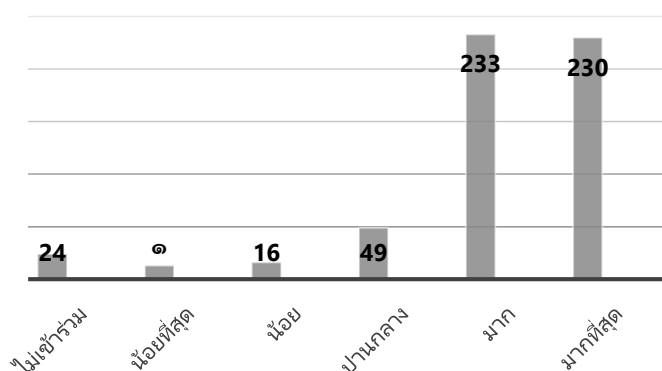

๒. ความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม TEP Group Discussion

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๖ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

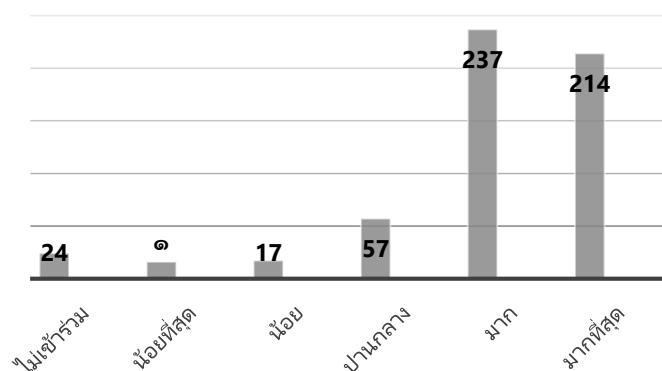
๒.๑ หัวข้อในการบรรยายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประชุม
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๓๐	๔๑%
มาก	๒๓๓	๔๑%
ปานกลาง	๔๙	๙%
น้อย	๑๖	๓%
น้อยที่สุด	๑๓	๒%
ไม่เข้าร่วม	๒๔	๔%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

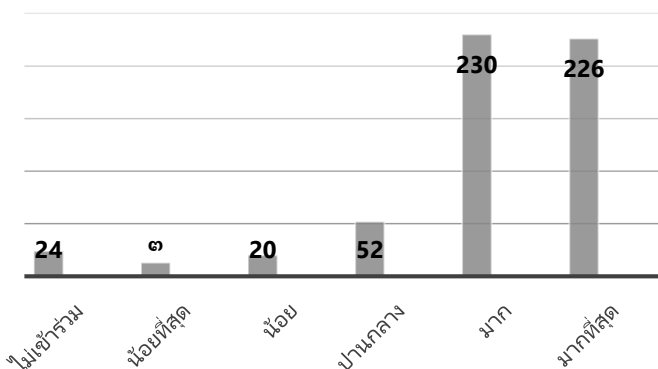
๒.๒ เนื้อหาสาระในการประชุมสอดคล้องกับความต้องการ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๔ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๑๔	๓๘%
มาก	๒๓๗	๔๒%
ปานกลาง	๕๗	๑๐%
น้อย	๑๗	๓%
น้อยที่สุด	๑๖	๓%
ไม่เข้าร่วม	๒๔	๔%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

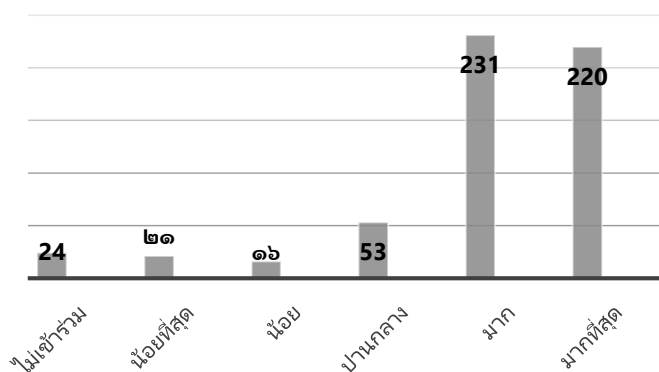
๒.๓ วิทพยากรณ์เสนอเนื้อหาสาระครบถ้วนและน่าสนใจ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๒๖	๔๐%
มาก	๒๓๐	๔๑%
ปานกลาง	๕๒	๙%
น้อย	๒๐	๔%
น้อยที่สุด	๑๓	๒%
ไม่ได้เข้าร่วม	๒๔	๔%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๒.๔ ท่านคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๒๐	๓๙%
มาก	๒๓๑	๔๑%
ปานกลาง	๕๓	๙%
น้อย	๑๖	๓%
น้อยที่สุด	๒๑	๔%
ไม่เข้าร่วม	๒๔	๔%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

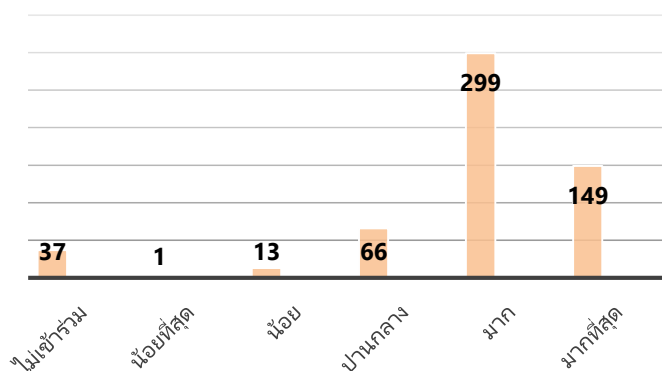

๓. ความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม TEP Workshop

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๓ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

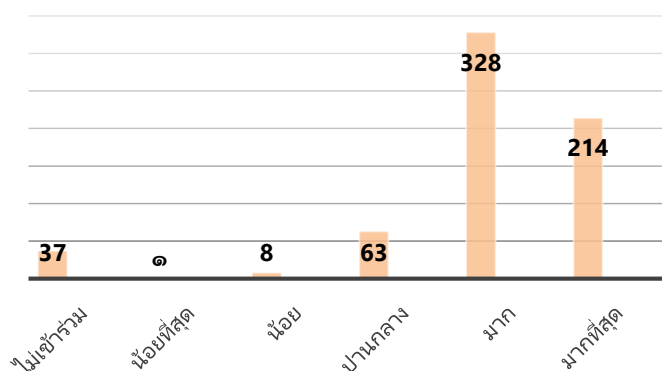
๓.๑ หัวข้อในการบรรยายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประชุม
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๔๙	๒๖%
มาก	๒๙๙	๕๓%
ปานกลาง	๖๖	๑๒%
น้อย	๑๓	๒%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๗	๗%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

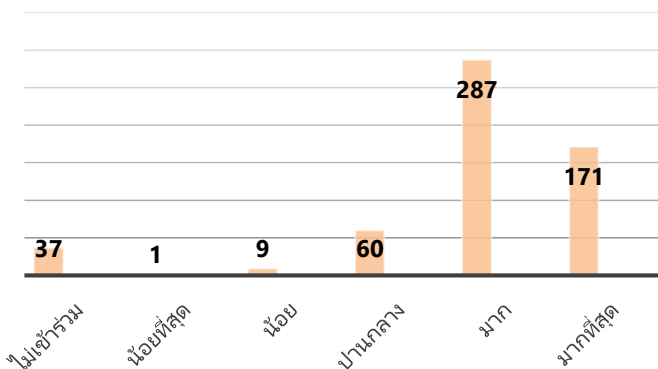
๓.๒ เนื้อหาสาระในการประชุมสอดคล้องกับความต้องการ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๐๙ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๒๘	๒๓%
มาก	๓๒๘	๕๘%
ปานกลาง	๖๓	๑๑%
น้อย	๘	๑%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๗	๗%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

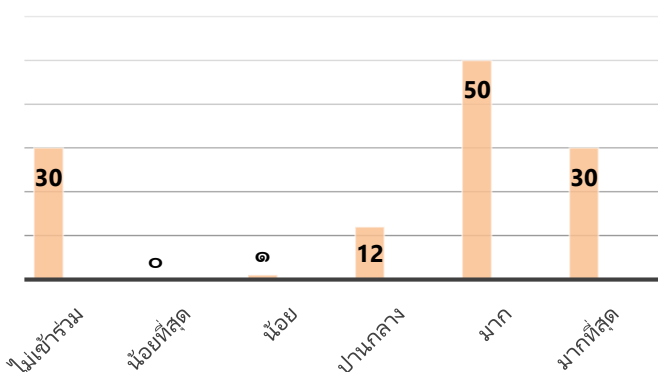
๓.๓ วิชยกรนำเสนอเนื้อหาสาระครบถ้วนและน่าสนใจ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๗ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๗๑	๓๐%
มาก	๒๘๗	๕๑%
ปานกลาง	๖๐	๑๑%
น้อย	๙	๒%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่ได้เข้าร่วม	๓๗	๗%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๓.๔ ท่านคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๖ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๖๙	๓๐%
มาก	๒๘๓	๕๐%
ปานกลาง	๖๙	๑๒%
น้อย	๖	๑%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๗	๗%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

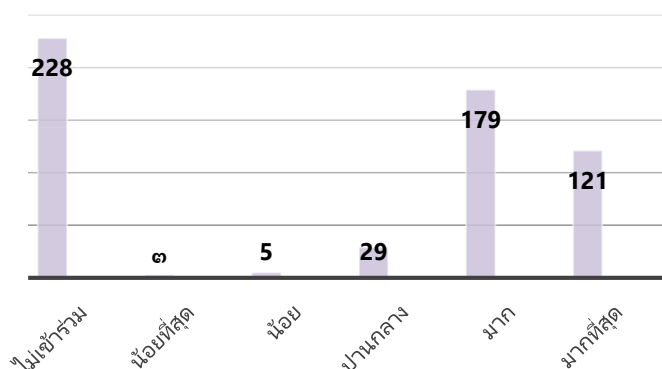
๔. ความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม TEP Marketplace : Talk

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๔.๑ หัวข้อในการบรรยายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประชุม

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๒ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

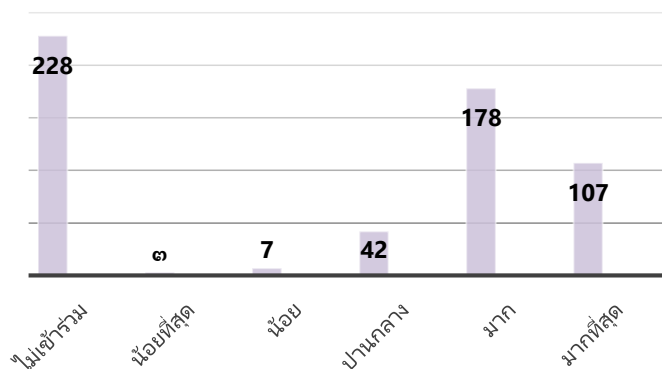
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๑	๒๑%
มาก	๑๗๙	๓๒%
ปานกลาง	๒๙	๕%
น้อย	๕	๑%
น้อยที่สุด	๓	๑%
ไม่เข้าร่วม	๒๒๘	๔๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๔.๒ เนื้อหาสาระในการประชุมสอดคล้องกับความต้องการ

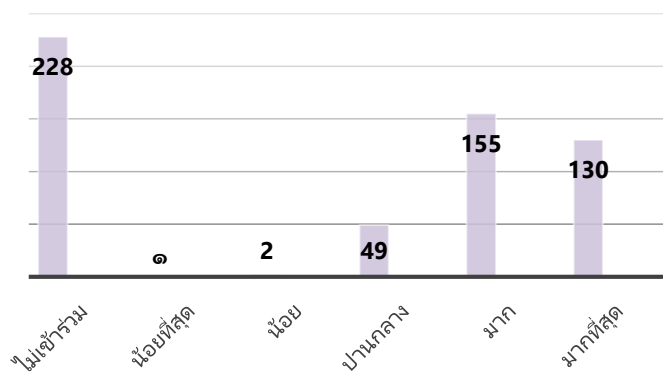
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๒ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๐๗	๑๙%
มาก	๑๗๘	๓๒%
ปานกลาง	๔๒	๗%
น้อย	๗	๑%
น้อยที่สุด	๓	๑%
ไม่เข้าร่วม	๒๒๘	๔๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

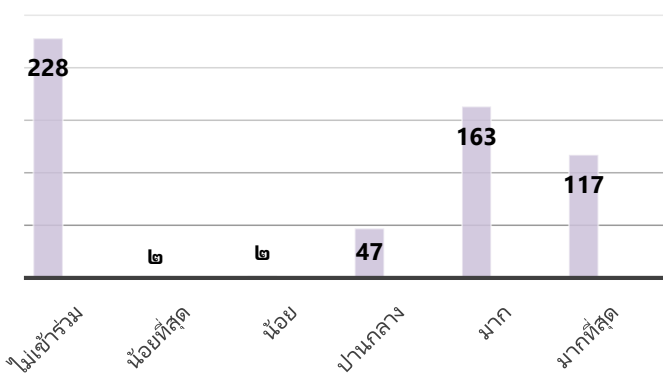
๔.๓ วิชยกรนำเสนอเนื้อหาสาระครบถ้วนและน่าสนใจ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๒ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๓๐	๒๓%
มาก	๑๕๕	๒๗%
ปานกลาง	๔๙	๙%
น้อย	๒	๐%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่ได้เข้าร่วม	๒๒๘	๔๐ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๔.๔ ท่านคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๑๗	๒๑%
มาก	๑๖๙	๓๐%
ปานกลาง	๔๗	๘%
น้อย	๒	๐%
น้อยที่สุด	๒	๐%
ไม่เข้าร่วม	๒๒๘	๔๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

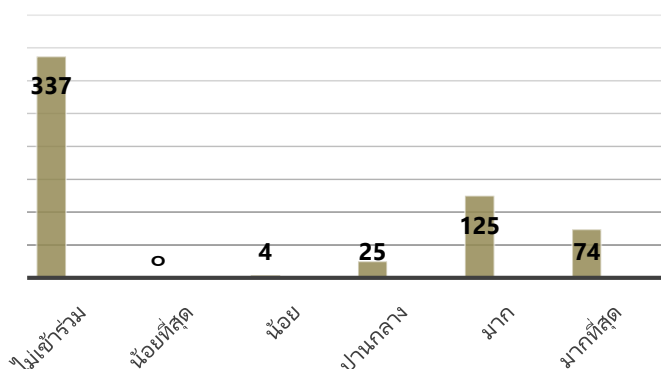

๕. ความพึงพอใจหลังจากเข้าร่วมกิจกรรม TEP Marketplace : Workshop

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๙ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

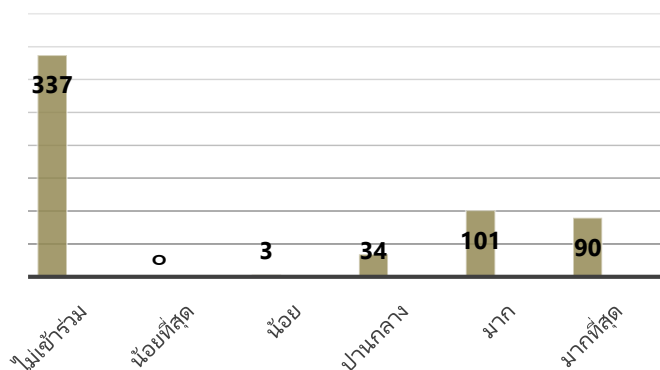
๕.๑ หัวข้อในการบรรยายมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การประชุม
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๗๔	๑๓%
มาก	๑๒๕	๒๒%
ปานกลาง	๒๕	๔%
น้อย	๔	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๓๗	๖๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

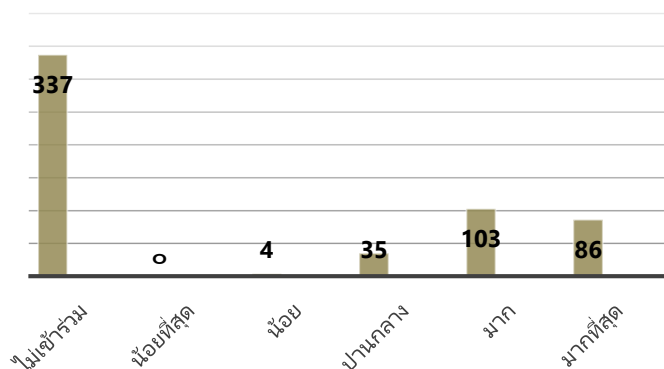
๕.๒ เนื้อหาสาระในการประชุมสอดคล้องกับความต้องการ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๒ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๙๐	๑๖%
มาก	๑๐๑	๑๘%
ปานกลาง	๓๔	๖%
น้อย	๓	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๓๗	๖๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

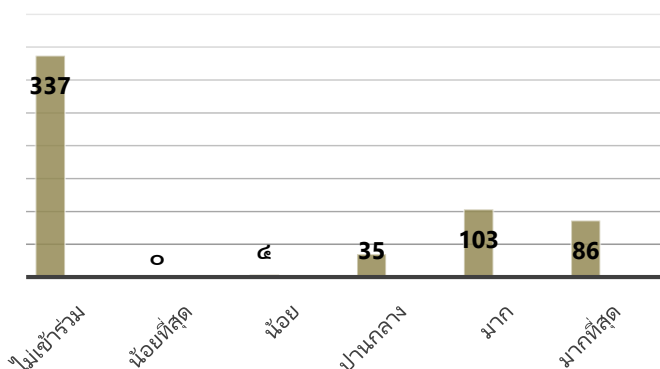
๕.๓ วิทยากรนำเสนอเนื้อหาสาระครบถ้วนและน่าสนใจ
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๙ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๗๕	๑๓%
มาก	๑๒๕	๒๒%
ปานกลาง	๒๔	๔%
น้อย	๔	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
ไม่ได้เข้าร่วม	๓๓๗	๖๐ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๕.๔ ท่านคิดว่าจะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๙ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๘๖	๑๕%
มาก	๑๐๓	๑๘%
ปานกลาง	๓๕	๖%
น้อย	๔	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
ไม่เข้าร่วม	๓๓๗	๖๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

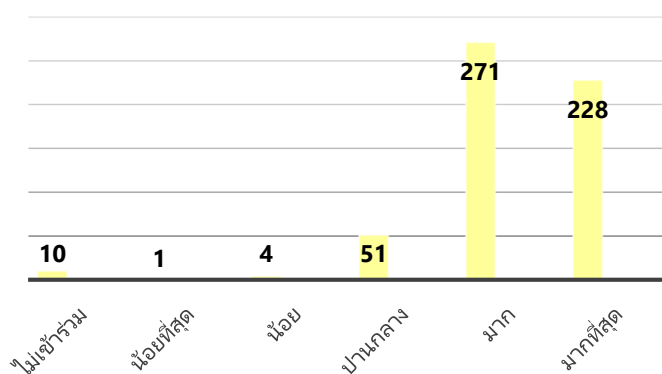
๖. ความพึงพอใจหลังจากชมนิทรรศการ/ บุรุษกิจกรมองค์กร ภาคีเครือข่าย

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๕ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๖.๑ เนื้อหานิทรรศการสื่อสารได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๓๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

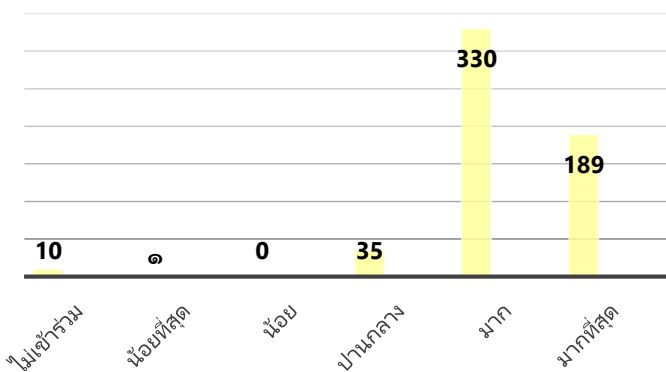
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๒๘	๔๐%
มาก	๒๗๑	๔๘%
ปานกลาง	๕๑	๙%
น้อย	๔	๑%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่เข้าร่วม	๑๐	๒%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๖.๒ รูปแบบการนำเสนอมีความสวยงาม น่าสนใจ

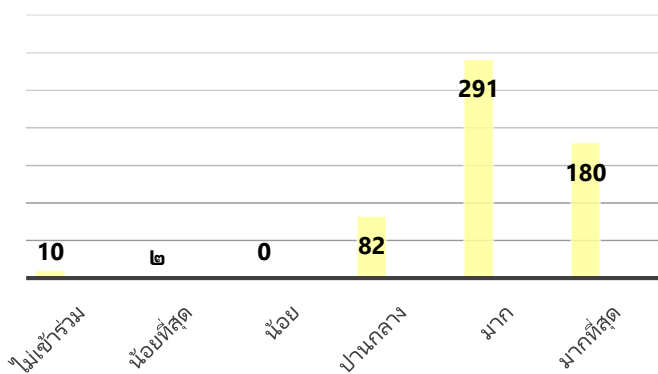
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๗ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๘๙	๓๓%
มาก	๓๓๐	๕๘%
ปานกลาง	๓๕	๖%
น้อย	๐	๐%
น้อยที่สุด	๑	๐%
ไม่เข้าร่วม	๑๐	๒%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๖.๓ เป็นความรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริง
มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๗ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๘๐	๓๒%
มาก	๒๙๑	๕๒%
ปานกลาง	๘๒	๑๕%
น้อย	๐	๐%
น้อยที่สุด	๒	๐%
ไม่ได้เข้าร่วม	๑๐	๒ %
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

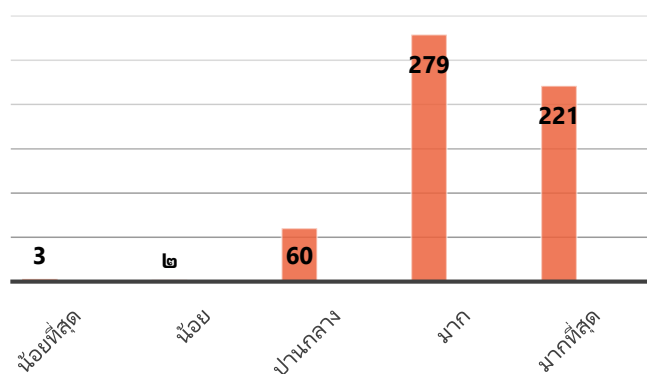
๗. ความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการงานในภาพรวม

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่างที่ในทุกประเด็นคำถาม พบว่ามีเกณฑ์การประเมินอยู่ในระดับ “ดี” โดยมีสัดส่วนค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๙๘ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๗.๑ สถานที่จัดงานเหมาะสม

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๖ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

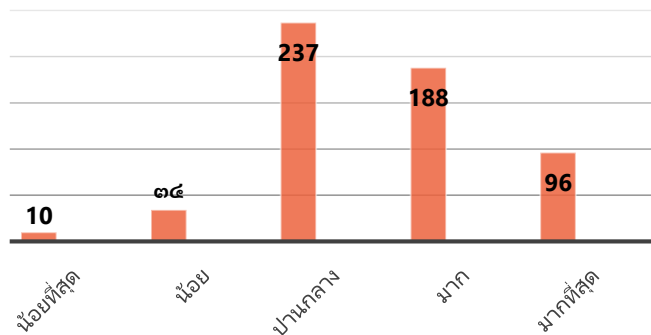
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๒๒๑	๓๙%
มาก	๒๗๙	๔๙%
ปานกลาง	๖๐	๑๑%
น้อย	๒	๐%
น้อยที่สุด	๓	๑%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๒ เอกสารประกอบการประชุม (เอกสารที่ได้รับแจก)

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๕๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

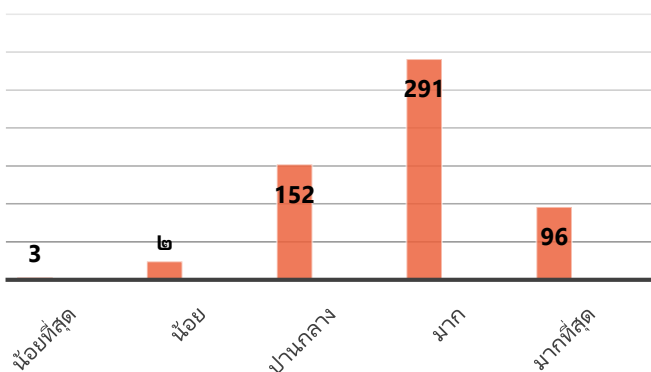
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๙๖	๑๗%
มาก	๑๘๘	๓๓%
ปานกลาง	๒๓๗	๔๒%
น้อย	๓๔	๖%
น้อยที่สุด	๑๐	๒%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๓ สื่อประกอบการประชุม/อบรม ในห้องประชุมย่อยต่าง ๆ

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๘๐ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

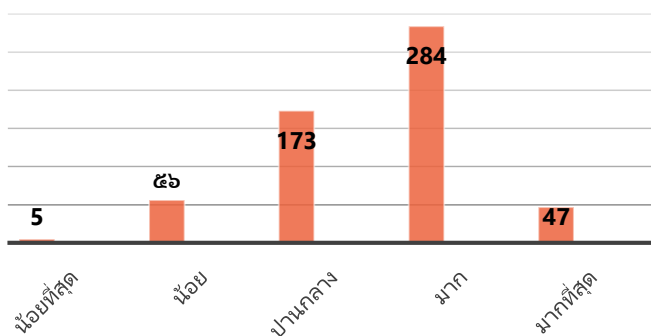
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๙๕	๑๗%
มาก	๒๙๑	๕๒%
ปานกลาง	๑๕๒	๒๗%
น้อย	๒๔	๔%
น้อยที่สุด	๓	๑%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๔ การประชาสัมพันธ์ก่อนการเกิดงาน

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๕๕ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

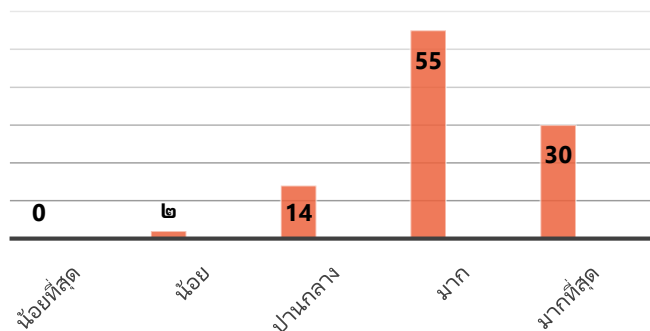
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๔๗	๘%
มาก	๒๘๔	๕๐%
ปานกลาง	๑๗๓	๓๑%
น้อย	๕๖	๑๐%
น้อยที่สุด	๕	๑%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๕ ระยะเวลาการจัดงานเหมาะสม

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๒ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

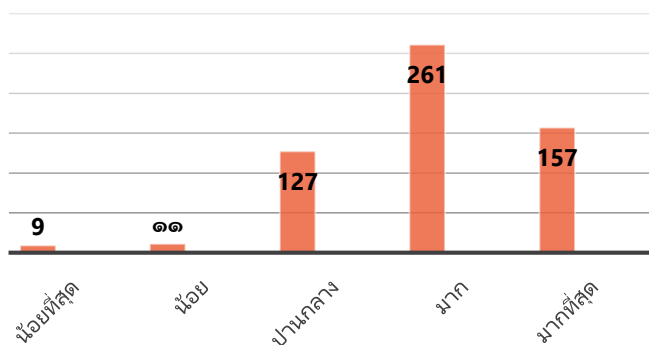
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๖๗	๓๐%
มาก	๓๐๘	๕๕%
ปานกลาง	๘๑	๑๔%
น้อย	๙	๒%
น้อยที่สุด	๐	๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๖ อาหารว่าง/ และอาหารมื้อหลัก

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๓.๙๗ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

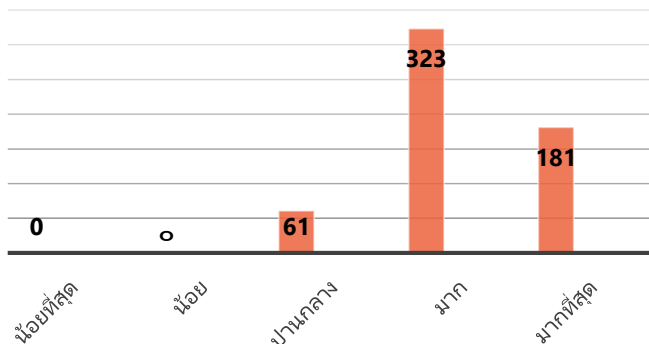
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๕๗	๒๘%
มาก	๒๖๑	๔๖%
ปานกลาง	๑๒๗	๒๒%
น้อย	๑๑	๒%
น้อยที่สุด	๙	๒%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๗ เจ้าหน้าที่ให้บริการเป็นอย่างดี

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๒๑ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

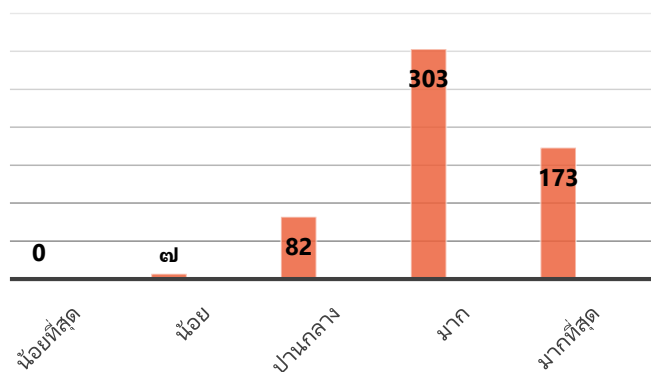
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๘๑	๓๒%
มาก	๓๒๓	๕๗%
ปานกลาง	๖๑	๑๑%
น้อย	๐	๐%
น้อยที่สุด	๐	๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๘ การตกแต่งสถานที่โดยรวมของงาน

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๔ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

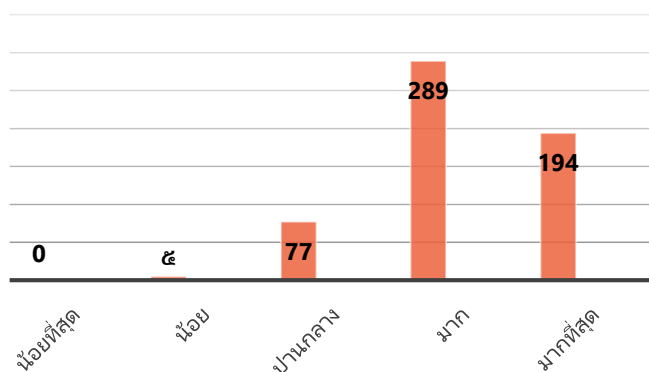
ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๗๓	๓๑%
มาก	๓๐๓	๕๔%
ปานกลาง	๘๒	๑๕%
น้อย	๗	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๗.๙ ความประทับใจโดยรวมต่อการจัดงาน

มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๑๘ อยู่ในเกณฑ์ประเมินระดับ “ดี”

ความพึงพอใจ	ความถี่	สัดส่วน
มากที่สุด	๑๙๔	๓๔%
มาก	๒๘๙	๕๑%
ปานกลาง	๗๗	๑๔%
น้อย	๕	๑%
น้อยที่สุด	๐	๐%
รวม	๕๖๕	๑๐๐.๐๐%

๘. จะนำความรู้และสิ่งที่ได้จากการเข้าร่วมงานในครั้งนี้นำไปปรับใช้ หรือต่อยอดในการทำงานอย่างไรบ้าง

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นแบบสอบถามในลักษณะปลายเปิด สามารถสรุปประเด็นสำคัญ ได้ดังนี้

๑. วิทยากรแต่ละคนสร้างแรงบันดาลใจในการพัฒนาการศึกษาได้เป็นอย่างดีมาก ก่อให้เกิดแนวทางในการพัฒนาภาพใหม่การศึกษาไทย ในการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีอย่างหลากหลายวิธีการ

๒. ได้แนวคิดใหม่ๆ ของนักการศึกษา นักจัดการศึกษา ครู ผู้ปกครอง นักเรียน องค์กรและมูลนิธิต่าง ๆ เพื่อช่วยกันแบ่งปันคิดและแลกเปลี่ยนเรียนรู้การดำเนินการ โดยเฉพาะการนำเสนอความคิดของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการบอกกับทุกคนถึงความต้องการแนวทางการจัดการเรียนรู้ให้วิธีการใหม่ๆ หลักการคิดใหม่ซึ่งโลกเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไม่หยุดยั้ง ครูต้องการเป็น Coaching Teacher เพื่อสร้างสมรรถนะใหม่สู่เป้าหมายในอาชีพอนาคตของผู้เรียน

๓. ประสานต่อหน่วยงาน หรือกลุ่มต่าง ๆ เพื่อนำไปขยายผลต่อไปในโรงเรียนและเพื่อน ๆ โรงเรียนอื่น ๆ

๔. การนำไอเดียใหม่ๆ ที่ได้ถูกเปิดโลกทัศน์จากงานนี้ไปปรับปรุงกับการบริหารโรงเรียนต่อไป

๕. เข้าใจเรื่องการทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียน - บริษัทเอกชน - ภาครัฐ

๖. เห็นเศษจากสถานศึกษาต่าง ๆ

๗. การผลิตครูในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ

๘. การพัฒนาศักยภาพครูสร้างแรงบันดาลใจ

๙. ได้แนวคิดในการ “ปั้นครู” ช่วยพัฒนาทั้ง Attitude, Skill and Knowledge

๑๐. นำไปใช้จัดอบรมพัฒนาครู Brain Storm, Problem Based, PLC

๑๑. นำไปบริหารการศึกษาในโรงเรียนและปรับเปลี่ยนแนวคิดครูในโรงเรียน โดยเริ่มที่ตัวเราเองก่อน

๑๒. ปรับเปลี่ยนโลกทัศน์ด้านการศึกษา

๑๓. ขยายเครือข่ายด้านการศึกษาระบบ mind set ของตนเองจัดในห้องเรียนก่อนพัฒนาไปเรื่อย ๆ ชัดเกล้าตนเอง

๑๔. สร้างเครือข่ายขยายไปเรื่อย ๆ นำไปใช้ในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนในโรงเรียน

๑๕. ต่อยอดกระบวนการแก้ปัญหาและหาวิธีการ เครื่องมือการแก้ปัญหา

๑๖. จัดกระบวนการเรียนรู้ที่แปลกใหม่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

๑๗. แשרความรู้ให้กับทีมงาน

๑๘. ปรับการทำงานของตนเองให้เหมาะสม และส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็ก

๑๙. ได้กระบวนการคิด การจัดการเรียนรู้ไปต่อยอดในการทำงาน

๒๐. พัฒนาโรงเรียนโดยนำแนวคิดที่ได้ไปใช้ในโรงเรียน

๒๑. ปรับปรุง ปรับเปลี่ยน ไปสู่สิ่งที่ดีกว่า

๒๒. มีไอเดียแนวทางใหม่ ในการวางแผนการสอน

๒๓. เข้าถึงเด็ก ๆ ให้มีพื้นที่นำเสนอไอเดียสามารถเปิดเผยความคิดได้ตลอดเวลา

๒๔. เปิดโลกทัศน์ ปรับทัศนคติ เปลี่ยนมุมมอง เห็นตัวเองมากกว่าเมื่อก่อน

๒๕. นำแนวคิดและกิจกรรมไปใช้ เพื่อสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้โดยมุ่งเน้นให้เด็กรู้จักตนเอง และได้แรงบันดาลใจให้ตนเองมีไฟมีความหวังอีกครั้ง

๒๖. พัฒนาการสอนนักเรียน เพื่อพัฒนาสมรรถนะในยุคศตวรรษที่ ๒๑

๒๗. ใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู

๒๘. นำไปจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนประจำนอกเวลาเรียน

๒๙. นำไปใช้ในการนิเทศ กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้คิดด้วยตนเอง

๓๐. คิดเริ่มที่ตัวเรา และต้องทำจริง

๓๑. ยินดีที่พบเครือข่ายที่ใส่ใจที่จะพัฒนาการศึกษา เพื่อเปลี่ยนแปลงประเทศร่วมกันมีพลังที่จะกลับไปทำงาน

๓๒. นำไปใช้ได้มากกับสายงาน บทบาทของศึกษานิเทศก์

๓๓. นำความรู้ที่ได้ ส่งนำเสนอต่อผู้บริหาร เพื่อวางนโยบายส่งต่อให้เกิดขั้นตามศักยภาพต่อไป

๓๔. พัฒนารูปแบบการจัดประสบการณ์ สื่อ การพัฒนาทักษะเทคนิคการสอน สร้างเครือข่ายในการต่อยอดความคิด

สร้างการตระหนักถึงความสำคัญของเด็ก

๓๕. ไปเผยแพร่ถ่ายทอดให้ครูและคนรอบข้างตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับรู้และนำไปปรับวิธีการเรียน เปลี่ยนวิธีการสอนเพื่อเปลี่ยนการศึกษาให้ทันโลก

๓๖. นำไปปรับใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้อการสอนในห้องเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดสมรรถนะ

๓๗. รูปแบบการเรียนการสอนแบบใหม่

๓๘. ออกแบบเครื่องมือจัดการเรียนรู้ การสร้างสรรค์เรียนรู้ให้ผู้เรียน

๓๙. นำแนวคิดไปพัฒนาในงาน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อการสอน

๔๐. พัฒนา ขยาย เชื่อม สร้างกลไกงาน ออกแบบระบบติดตามประเมินวิเคราะห์ข้อมูลการขับเคลื่อนงาน

๔๑. นำไปขยายผล นำความรู้ เทคนิคต่าง ๆ ที่ได้จากการเข้าร่วมงาน ไปปรับเปลี่ยน

พัฒนาการสอน

๔๒. ได้รับข้อมูลและแนวทางรวมทั้ง Platform / activity ต่าง ๆ นำไปปรับใช้กับโรงเรียนได้

๔๓. จะนำแนวคิด วิธีคิด ขยายผลให้กับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักวิชาการ และผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบ

เกี่ยวข้องรับทราบ

ปรับเปลี่ยน mind set กระบวนทัศน์ใหม่ให้มุ่งเน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องกับทศวรรษที่ ๒๑

๔๔. นำไปประยุกต์ผสมผสานให้เข้ากับนวัตกรรมองค์กร สร้างความเปลี่ยนแปลงใหม่เป็นการศึกษารูปแบบใหม่ที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ตรงกับยุคและคนไทยที่ยังคงติดกรอบและภาพลักษณ์เดิมให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

๔๕. นำไปใช้บูรณาการได้จริง เกิดผลลัพธ์ที่สามารถประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

๙. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาและสร้างสรรค์การจัดงานในครั้งต่อไป

เมื่อพิจารณาคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นแบบสอบถามในลักษณะปลายเปิด สามารถสรุปประเด็นสำคัญที่ผู้เข้าร่วมประชุมให้ข้อเสนอแนะ ถึงแนวทางในการพัฒนาโครงการและจัดกิจกรรมในครั้งต่อไปได้ดังนี้

๑. กิจกรรมครั้งนี้พูดถึงแต่การพัฒนาเด็กปกติ ไม่มีกล่าวถึงปัญหาของเด็กพิการต่าง ๆ เช่น เด็ก LD, เด็กออทิสติก, เด็กแอสเพอร์เกอร์ เด็กพิเศษเหล่านี้มี IQ สูง แต่มีจุดบกพร่องในการอ่านการเขียน เพียงแค่ท่านดูแลให้โอกาสเด็กเหล่านี้บ้าง ประเทศไทยจะมีนักวิทยาศาสตร์ + นักประดิษฐ์ระดับโลก เช่นเดียวกับโทมัส แอลวา เอดิสัน นักประดิษฐ์หลุดไป

๒. ให้มีต่อเนื่องต่อไป

๓. การปฏิบัติการในหัวข้อ ๒ ควรมีรอบบาย

๔. การประชาสัมพันธ์ การจัดงาน เข้าถึงยาก

๕. อาหารหลักอาจไม่ต้องเป็นเมนูพิเศษ เพราะพบปัญหาว่าบางรายการ(กับข้าว) เริ่มมีกลิ่นหรือรสชาติเปลี่ยนจนถึงขั้นเสีย เสียตายคะ

๖. ควรจัดห้องประชุมกลุ่มย่อยเป็นห้องห่างๆกันไม่ควรอยู่ใกล้กัน เนื่องจากห้องประชุมย่อย มีพื้นที่คับแคบ แสงสว่างไม่พอทำให้ปวดศีรษะ และมีเสียงแทรกกันระหว่างห้องประชุม

๗. เพื่อให้ส่วนร่วมครบทุกภาคส่วน จึงอยากให้มีนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น

๘. ควรมีเอกสารให้ครบตามหัวข้อสัมมนาพร้อมกระเป๋าใส่เอกสารต่าง ๆ

๙. ควรมีผู้จัดให้ผู้เข้าร่วมงาน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงาน

๑๐. ควรทำป้ายติดอกหรือคล้องคอ

๑๑. อาหารกลางวันมีมันเยอะเกินไป ไม่ดีต่อสุขภาพ

๑๒. ควรจัดเวทีหรือการแสดงผลงานในงานระดับภาค

๑๓. ควรเปิดกว้างให้องค์กรหรือบุคคลธรรมดาที่องค์ความรู้ใหม่ๆ ที่ต้องการถ่ายทอดแบ่งปันหรือแชร์ประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

๑๔. รวบรวมข้อมูล ศักยภาพ สิ่ง que ผู้เข้าร่วม TEP จะทำแล้วให้การสนับสนุน การทำงานร่วมกับภาคเครือข่าย

๑๕. ควรฉายภาพชั้นเรียน ไม่เพียงแค่นำภาพปัญหาหรือ ภาพการศึกษาทางเลือก

๑๖. ควรมีการเก็บค่าลงทะเบียนบ้าง เพื่อจะได้นำไปพัฒนาเรื่องอาหารและเอกสารประกอบการประชุม เสียความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ หากนำมาแปลงเป็น Knowledge เพื่อแชร์ให้ทุกคนในงานได้รับรู้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

๑๗. การจัดเบรกดีและเรื่องน้ำดื่มมาก เพิ่มเติมคือพื้นที่ตั้งถังกดน้ำเสียงพื้นเปียก

๑๘. อยากให้จัดหาหน่วยงานบริษัทเอกชน หรือ รัฐบาล ที่สามารถแชร์ประสบการณ์ทางด้านธุรกิจบันเทิงเพื่อเด็กที่สนใจทางด้าน ดนตรีและศิลปะบ้าง

๑๙. ควรจัดขึ้นทุก ๆ ปี เพื่อพัฒนาการศึกษาประเทศไทย อย่างต่อเนื่อง

๒๐. ควรจะประเมินแบบสอบถามด้วยการใช้โทรศัพท์ ลดการใช้กระดาษส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี

๒๑. มีกิจกรรม workshop เพิ่มมากขึ้นให้ลงทะเบียนตามความสนใจล่วงหน้าได้

๒๒. ควรมีระบบให้ Download เอกสารประกอบการประชุมได้

๒๓. กิจกรรมในแต่ละห้องน่าสนใจมาก แต่เราไม่สามารถจัดเวลาเข้าร่วมได้ เนื่องจากเมื่อเข้าห้องไปแล้ว ก็ไม่มีโอกาสเข้าไปเรียนรู้ห้องอื่น ๆ ในเวลาเดียวกันได้

๒๔. หัวข้อที่จัดมีน้ำหนักไปทางสังคมเมืองมากเกินไป การศึกษาครูเป็นเรื่องชุมชน และคนในพื้นที่นั้น ๆ ด้วย บริบทจึงแปรผันตรงกับพื้นที่

๒๕. หัวข้อและประเด็นต่าง ๆ ควรครอบคลุมบริบทที่แตกต่างกันไปในแต่ละภูมิภาคของประเทศমনน้ำหนักที่เท่ากัน

๒๖. ควรใช้กระดาษในการปรีนเอกสารทั้ง ๒ หน้า เป็นการใช้ทรัพยากรให้มีประโยชน์สูงสุด

๒๗. ลดปริมาณขนทเบรกเป็นเพียงอย่างเดียว ๒ อย่างมากเกินไป

๒๘. ควรแนะนำให้ผู้เข้าร่วมงาน นำขวดน้ำ ซ้อนส้อม มาเองเพื่อลดปริมาณขยะ (ไม่ควรแจกขวดน้ำ)

๒๙. อยากให้มีการประชาสัมพันธ์ไปยังสำนักงานศึกษาธิการที่ประเทศซึ่งมี ๗๗ จังหวัดทั้งนี้ทั้งปีที่ ๑ และปีที่ ๒ ที่จัดงาน สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการไม่เคยได้รับหนังสือเชิญร่วมงานหรือหนังสือประชาสัมพันธ์ใด ๆ เลย ครั้งนี้ที่ได้มาร่วมงานเพราะสมัครออนไลน์

๓๐. การจัดงานวันสุดท้ายไม่ควรเกินบ่ายสามโมงด้วยเป็นวันหยุด จะส่งปัญหาถ้าต้องเดินทาง

๓๑. คิดว่าเป็นเพื่อการพัฒนา สร้างสรรค์ที่สำคัญมาก

(private) โรงเรียนเอกชน : ดีจริง เหมาะกับสังคมไทยหรือเปล่า

(public) โรงเรียนรัฐบาล : เขาก็อยากพัฒนา และอะไรละเป็นตัวช่วยจะพัฒนาในโรงเรียนรัฐเอง และนำ (private) เอกชน ในส่วนใดจะมาร่วม

หมายเหตุ

เกณฑ์การแปลค่าระดับความพึงพอใจ

ค่าคะแนนเฉลี่ย	๔.๕๑-๕.๐๐	= ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	๓.๕๑-๔.๕๐	= ดี
ค่าคะแนนเฉลี่ย	๒.๕๑-๓.๕๐	= ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	๑.๕๑-๒.๕๐	= พอใช้
คะแนนเฉลี่ย	๑.๐๐-๑.๕๐	= ควรปรับปรุง

ส่วนที่ ๕ ปิดงาน

ปาฐกถาพิเศษ

“เด็ก เยาวชนไทย...ศักยภาพประเทศไทย”

โดย นายอานันท์ ปันยารชุน

ประธานคณะกรรมการภาคีเพื่อการศึกษาไทย

ท่านอานันท์ ปันยารชุน ได้เริ่มปาฐกถาจากการเล่าถึงประวัติคุณพ่อของตนเอง ที่เป็นักเรียนทุนของในหลวงรัชกาลที่ ๖ และพระองค์ทรงส่งไปเรียนที่อังกฤษ แต่ยังไม่จบหลักสูตรก็เรียกตัวกลับประเทศ แท้จริงแล้วที่ส่งไปเรียนต่างประเทศเพราะต้องการให้ไปเรียนรู้ระบบ Public School ของการศึกษาต่างประเทศ เพื่อนำกลับมาพัฒนาในบ้านเมืองของเรา สิ่งนี้ทำให้ลูกคิดได้ว่า ปริญญาบัตรไม่มีความหมาย และสิ่งที่เราได้มาจากมหาลัยไม่ใช่ปริญญาบัตร แต่คือประสบการณ์และทักษะความรู้ บริษัทอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องการคนที่เรียนจบจากสายอาชีพมากกว่าจบมหาลัย Public School สอนให้เด็กรู้จักว่าไม่ใช่ทุกอย่างในโลกที่เรียกว่าผิดหรือถูก สิ่งที่สำคัญคือการแก้ไขและก้าวข้ามผ่านความผิดพลาด ถึงแม้ว่าในทุกวันนี้สังคมเราจะมีตม่น แต่ก็ยังมีความหวังอยู่ ๒ ประการคือ ความแตกร้างของไทยยังไม่ร้ายแรงเท่าความแตกร้างของต่างประเทศ ไม่มีความแตกร้างใดที่จะร้ายแรงไปกว่าเรื่องศาสนา เชื้อชาติ และอุดมการณ์ทางการเมือง เพราะปัญหาของเมืองไทยส่วนใหญ่จะเกิดจากคน เหตุผลที่ ๒ คือ เมืองไทยยังไม่รอดแน่

ถ้ายังยึดติดอยู่กับระบบราชการ ยกตัวอย่าง ประเด็นการเปลี่ยนผู้อำนวยการโรงเรียน ที่ในระบบราชการ ต้องย้ายผู้อำนวยการโรงเรียนใหม่เพื่อเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งการย้ายผู้อำนวยการไปเรื่อย ๆ นั้นก็จะทำให้เกิดการบริหารงานที่ไม่เต็มที และเสนอว่ากระทรวงศึกษาธิการ ควรทำหน้าที่ที่เป็นเหมือนผู้ช่วย กระจายอำนาจไปยังท้องถิ่นมากขึ้น การศึกษาคือการสร้างพลเมือง ภายใต้การกำกับดูแลของคนในพื้นที่ และไม่จำเป็นต้องมีรูปแบบการเรียนการสอน หนังสือ แบบฝึกหัดหรือตำราเดียวกันทั้งหมด

เพราะฉะนั้น Active citizen , Active teacher , Active learning ถือว่าสำคัญ สังคมใดก็ตามที่คิดว่าทุกอย่างต้องเป็น Uniform city สังคมนั้นจะไม่เจริญ ทุกสังคมต้องมีพื้นที่ มีอิสระ เปิดกว้างให้ทุกคนสามารถคิด และแสดงความคิดเห็น เพราะโลกเราเปลี่ยนแปลงเร็วมากจึงเกิดความแตกต่างทางความคิด เราต้องเปลี่ยน เปลี่ยนให้สังคมดีขึ้น เปลี่ยนให้สังคมเจริญขึ้น เปลี่ยนให้สังคมยุติธรรมมากขึ้น และเปลี่ยนให้สังคมเห็นใจและเข้าถึงคนด้อยโอกาส คนไร้สิทธิ ความต่างไม่ใช่แค่เรื่องอายุ แต่คือเรื่องของการติดตามความเปลี่ยนแปลง การฟัง การคิด และการทำความเข้าใจกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป

ฉะนั้นสิ่งที่จะสนับสนุนและคิดว่ามีความหมายคือ ความตื่นตัวของภาคธุรกิจ เพราะหลายองค์กรเป็นเจ้าของการศึกษาด้วยตนเอง สิ่งหนึ่งที่ต้องพยายามต่อไป คือการเปิดช่องว่างให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมด้วย ซึ่งวิธีที่จะเจ้าของประชาชนได้ก็ต้องทำเป็นขั้นตอน เช่น การมีสมาคมผู้ปกครอง ที่จะเข้ามาช่วยในการสร้างการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอน และตัวผู้ปกครองเองก็ต้องเปลี่ยนความคิดด้วย ว่าตัวผู้ปกครองเองก็ควรมีส่วนรับผิดชอบการศึกษา ไม่ใช่แค่โรงเรียนหรือครูผู้สอน และต้องทำให้เกิด School Climate ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยความสนุก play & learn คือเด็กต้องเพลิดเพลินกับการเรียน รู้สึกอยากไปเรียนทุกวัน

“ นิยาม ๓ คำ ของภาพใหม่การศึกษาไทย : ตื่น เกล็ด ชาวไทย ”

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

ภาคผนวก ข
ข่าว TEP FORUM ๒๐๑๙

ภาคผนวก ค
ตารางกิจกรรม TEP Forum ๒๐๑๙
“ภาพใหม่การศึกษาไทย : New Education Landscape”